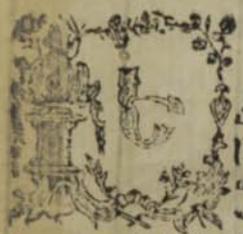

ԱՐԳԱՐԱՐ

Ն Ա Խ Ա Յ Ա Մ Ս Ո Ց

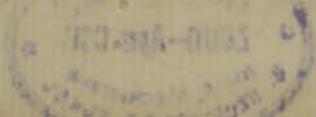
1795

Յեզեկանք Պարսկական Պարտիզ արտիցիւնայ 'ի Խաչապուր թուոյն թուոյն
 Լորտ-դեռե նոր Զարտիցիոյ, Սիւրտոյ Ուշտան անոյ Հայր Գր
 Եւր-բարեմ, և սխ յոտու է 244 էրրորդ էջէ Եւր-
 անոյ Աշտար-դէ :

Ը 'ի 1071 թուականիս մերոյ էառ
 Արքայն Աբազ զՂանդաճար քաղ
 աք 'ի ձե աաց Տնդկոյ Արքայի :
 Բանլե քաղաքն Ղանդաճար' նախ
 էր ընդ իշխանութե Պարսից, իսկ իբրև նուա
 պիպուց զթագաւորութիւն իսուդարանդայի ; քայ
 թագաւորն Տնդկոյ աւանդ քաղաքն' և նուաճէ
 ընդ իշխանութեամբ իւրով : Այլ 'ի յայտ' ամիս
 չուեալ գնայ Եւր Աբազ 'ի վերոյ քաղաքին
 այնորիկ, և մնչև յե թիս ամիս պաշարէ զքերդ քա
 ղաքին' և կրկին ընդ ձեռամբ իւրով ճնշէ զիշխա
 նութիւն քերդին :

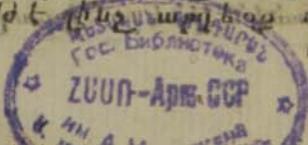
Իսկ 'ի 1073 թուոյս մերում աւանդ ըզ
 քաղաքս քաղաք 'ի յօսմանցնոց, պաշարեալ քա
 ղաքն' չորեք ամսեայ ժամանակաւ : Ի՛նչ ապա ա
 տեալ զքերդն' մտանեն 'իներս 'ի քաղաքն սղգն
 պար :

պարսից , որք և աւար արարին զբազարն , և սա
 պատակեալ կապտեղին զամ ինչս նոցա , և գոգի
 էթէ մեծ , և էթէ փոքր՝ իբրև իննսուն հազար
 ՚ի սուր սուսերի մաշեցին : իբրև նուաճէ զբա
 բիւնն ընդ իշխանութիւն իւրով՝ իսկ ապա այնու
 հետև հրամայէ նորոգել զպարսագ ամրոցին , և
 առ որով կառուցանել զբարձրաբէրձ և կանառ իկ
 աշտարակս ութն՝ ՚ի պահպանութիւն ընդ դէմ
 թշնամեաց , և կացուցանէ զՂէֆիղու ի խան ոմն՝
 որ էր ազգած հայ , մարզպան և Սասիկան բազարքին
 արդով և ցնա ըբօ այր պոտերուստօրս : Ի՞նչ ապա
 ինքն անցանէ անտի զկնի ձմերանն՝ և գայ մտանէ
 մեծաւ յաթու թեանք յԱսպահան բազարք :

Թու ին
 ՔԻ
 Թու ին
 Հայոց

Բայց գործեաց սա զիր ինչ առ պաշար
 մամբն բազդատայ , որ արժանի իսկէ յիշատակե
 լոյ , վասն որոց ճահաւոր վարկանիմ աստէն ՚ի մա
 տնիս և զայն և սղքեզ ծանուցանել , որով իմաս
 ցիս իսկ արդեօք զհնարագիտութիւն և զմարդա
 շահութիւն նորին : Քանզի տեսն թէ՛ սա մինչ
 տակաւին պաշարեալէր զբազարն , և կայր շուրջ
 գնովաւ , սպասի դրամն՝ և առ և տուրն պակասի
 դրայն՝ որք ՚ի բանակի անգրէին : Չի ոչ գայր
 պսեն դրամն ՚ի ներբանակի Սբբային Պարսից առ
 ՚ի որով դնել՝ և վաճառել զկարեւոր պիտոս իւ
 րեանց , վասն որոց բարքեն ամ զօրք՝ տա շահն ա
 սելով , կամ տուր մեզ հառգ , և կամ գահ կան
 տարեօք , որով կարացուք պնել՝ և վաճառել ,
 և զհայթաթ անս պարենից մերայ գտանել , և կամ
 թէ ոչ՝ թող արգեօք զգործ պատերազմիդ՝ զի
 արձակեալ զնասցուք իւրարանչիւրք ՚ի տեղիս
 և ՚ի բնակութիւնս մեր , և անդ վաստակեալք
 ՚ի գործս՝ կեցցուք : Ետմամ լակ պայտիկ
 Ըսն ՚ի Չօրայիւրոց՝ անձարայեալ՝ ասպիտ
 պաւ մեծաւ շահարի , թէ ինչս արդեօք գու
 գոր

Գործեցէ և հնարս հայթ ամանաց մարթացէ, զի թուին թուին
 թողուն զբաղաքն 'ի պաշարմանէ' և անդրէն
 ընդ կրօնկս դառնալ էր անկարելի, և ոչ տալ
 շնորհ և կամ զառնիկ խմբից զօրաց իւրաց ոչ
 էր հնարաւոր:

Լամն որոյ խորհուրդ արարեալ՝ կոչէ
 ի սողախորդսն, այսինքն՝ զթապախսն, որոց հրա-
 մայէ՝ զի փոյթ ընդ փոյթ յօրինեալ գործեցեան
 զբաղում կաշիս սպիտակս: Է՛ւր բերեալ առաջի
 շահին՝ զսպիտակ կաշին, կոչէ զկօշկակարսն՝ և
 հրամայէ որոց՝ զի փաշափ և բոլորածն բնաւ մանր
 հատցեն զկաշին՝ 'ի չափ միոյ դրամի': Եւ տայ ևս
 շինել զերկուս երկաթեայ կնիքս, 'ի վերայ միոյ
 յորոց գրէ կոման իւր, և զմեւոյն սխուռն բաղ-
 դատաց, զմինն ամբողջոյ 'ի վերայ կաճեղ փայտի'
 յորոց վերայ դնէին զփողն կաշեոյ, իսկ մեւն ե-
 դեալ՝ 'ի վերայ փողոյն կոմանաւ հարկանէին զկնիքն
 յայն՝ որ եդեալ կայր 'ի վերայ կաշեայ փողոյն':
 Աւտի տպեալ լինէին ստորին և զվերին կնիքն
 անտարբեր 'ի վերայ կաշեոյն, և այսպէս տպեցին
 բաղում և անհամար կաշիս, և 'ի սակ արկին փոխա-
 նակ լամայի միջ: Է՛ւր բաժանեալ զգրս իւր ամ,
 պատուիրեաց 'նոցս թէ՛՝ որքան ստա 'ի ակզեղս
 եմք՝ որով կնեսջիք և վաճառեսջիք թարց իրեք
 պատճառի, այլ յոյժամ երթ իցուք յ'սպահան
 բաղաք՝ բերեալ տպէք ինձ զդրամն կաշեոյ,
 և զայն սակով առնուցուք յինէն զփողս պլնձե-
 դեալ: և այսպէս արարեալ էզիւ յոյժ սուստու թէ՛
 'ի մէջ զօրոց իւրոց, և կայեալ մնացին՝ մինչ որ
 էաւ զբաբիւն բաղաք, և ապա գնացեալ 'ի
 սպահան՝ արար 'նոյնպէս որպէս և յառաջս գոյն կան-
 իաււ պատուիրեալ էր:

թուին թուին
 Հայոց ՔԵ

Իսկ 'ի 1077 թուեղս մերում, գայ 'ի
 թիւղանդիոյ Սղաքապետ փ՝ ճանդ էրձ հարիւր հա-
 զար

զոր հեծելը՝ ի վերայ կարնոյ քաղաքին , որ կան
 խեանք Բարբայն Աբաս նուճանի տէր ընդ ձեռամբ
 իւրով , որոց եկեալ մարտեան ընդ բերդին՝ և
 դարձեալ նուճանցին զկորին՝ որէ Արզում՝ քա
 ղաք ընդ իշխանութեամբ իւրեանց : Բայց ոչ մար
 տիւ , այլ արագ բգեշին քաղաքին տպտոսմբե
 ցաւ ի կոյսերէն և ետ ձեռն իւր ընդ արքայի
 Պարսից Աբասայ : Աստուած 55 Դրէ :

Ի՞նչ իտոյն ամի Աբալ Աբբայն՝ էր ի
 մազանդարան ախարհի , ի Փահրապատ նորակերպ
 քաղաքոջ , վան որոյ ոչ կարացին զօրք պարսից՝
 սանանել՝ և ընկճել զգորս օսմանցնոց , զի Աբբայն
 ոչ կարաց զերթամանել զօրակեզ և զանութիւն
 զօրաց իւրոյ : Ի 1078 թուոջս մերում հի
 ճանդացաւ Աբբայն հիւանդութիւն մեծ , և յոր
 ժամ ոչ գեղք , և ոչ ճարտարութիւնք բժշկաց
 օգնել ինչ նմա կարացին , զի ախտ ցաւոցն և ս
 քան վես յաւերջի և զօրանայր ի վերայ նորայ
 Ատոն որոյ կոչէ վամ կուսակալս՝ զնախարարս՝ և
 զմեծամեծ դրամն Աբբունի , և կտակուճ հաստատե
 տալ զԹագաւորութիւն իւր՝ զկնի մահուն իւրոյ
 այսինքն թուան իւրում , իսկ միտն ի Պարսկաստ
 նախարարաց իւրոյ որում անունն էր Իմամդուլ
 խան , զսա առաքեալէր ի պարսոց քաղաք , որ էր
 ընդ իշխանութեամբ օսմանցնոց առ ի նուճան
 զնա ընդ ձեռամբ իւրով , Մինչ տակաւին նա
 պաշարեալ ունէր զբասարայ քաղաք , գրէ Շահն
 առ նա հրովարտակ յոյժ ճեպով գալ՝ զի եկեալ
 դատարարակեաց զարդի որդւոց իւրոյ՝ զնորապետկ
 թագաւորն : Ի՞նչ ինքն Աբբայն լեալ վատոււն և
 չորս ամաց վաղճանեալ զբաւի ի կենաց թագա
 ւորեալ ընդ ամենայն ամս 42 :

Ի՞նչ ապա գան յԱսպահոն քաղաք՝ և զի
 ճակաւ եգին զանուն թագաւորին եւ զիճակն Սէ
 ֆի

Թուին Թուին
 Հայոց Քի

Քի, կոչեցին ամենեքեան զանուն նորա **Շահ Սէ** **Թաւրն** **Թաւրն**
 Քի, և մտառցեալ բոլորեքեան խմբեցեցան **Հայոց Քի**
 զգլխս իւրեանց յի ընկիր՝ և ստացին ՚ի մի բե-
 րան ամենեքեան կեցեւ **Արքայ** :

Սա էր ամոց վիշտասանից յորժամ թա-
 վաճարեաց, և էր ճոխ անձամբ, և գեղնցիկ պատ-
 կի բոբ, և վայելուչ հասակաւ : **Արդ՝** ահաճասիկ
 մինչև ցատ ծայրարար արտահանեալ հաճաքեցի
 ՚ի պատմութեանց **Շահ Աբասայ՝** տոյգ դիտո-
 դու թեամբ ՚ի մէրոյ՝ և ՚ի պարսից մատենից : **Բայց**
 ոչ զբոլորն համայն փամայն գրեցի, այլ ՚ի բիւրոց
 և ցոնբաճից գործոց նորա՝ զյոյժ հաճաստին և
 զկարեօրն վասն իմոյ իսկ տենչալոյս բոցայայտեալ
 զնկուցի : **Չի ես այժմ՝** ոչ եմ իսկ արդեօք ՚ի վե-
 ճակի ասկի պատմագրաց, այլ որպէս յառաջագոյն
 խատոցոյ՝ միայն զանուանս, և զթիւս ժամանա-
 կաց նոցա ստատարն շորագրել : **Բայց** զնորով Տե-
 լու սիրով քով նախապտորաստեցայ՝ և հարկեալ
 բռնադատեցայ, որոյ վասն և ոչ սոճթ համարիմ
 փոքու իմն աւելորդ ինչ շարահանել **՚ի բանի ի-**
նում քան զկանխաւ իտատայեալն : **Իսկ** ըստ ո-
 ղում զհամբաւս նորայուրս վոյնասիկ ՚ի բէն սիրե-
 յեալք լինին, և ընդունին իսկ արդեօք դու զնոսա
 ուրեմն և ես հէքս ոչ դանդաղեմ գրել վե անձ-
 կալնոյս իմոյ որչափ իմալ սանն՝ զերս նորագիւտս,
 գորս գոթ ՚ի մատենից հնագունից վասն վարուց
Շահ Աբասայ, առ ՚ի որով զյոժարութիւն կա-
 մոց քոց ՚ի լուսնի իսկ սճեւ : **Ապա** գրեցից թարց
 սնխայեոյ իսկ զանձն իմ ՚ի յաշխատութիւնս՝ զոր
 ինչ գրեն վասն նորա, պարզաբանելով զնոյնն :
Քանզի ասեն թէ՝ թագաճորն **Աբաս**
 յոյժ սիրէր զպատմութիւնս, զհակաճառութիւնս
 զկատակս, և զճաղթս • զքննութիւնս հաճատոց՝
 և օրինաց, և զխօսակցութիւն ՚ի վերայ նորա :
Իսկ

Թաւրն
 Թաւրն
 Հայոց Քի

Իսկ 'ի միում' առուր՝ որք ժողովեալքէին ամ մե
 ծառէք գրանն զառաջն նորա, և խօսէին վասն
 շնորհաբար թեան հաւատոյ, և ապա խօսիլ սկսան
 'ի վերայ բարբառոց քաղցրութեան և փարժա
 մութեան, և տարախուածալք հարցանէին առ մի
 մեանս թէ՛ արդեօք որ լեզուն իցէ լեզու և բար
 բառ առաջն, որ տուաւ յի՞ծ Ադամայ: Առ ո
 ղոյ ասացին ոմանք իբրայեցւոց լեզուն գոլ առա
 ջին, ոմանք քաղցեացւոցն, իսկ ոմանք այս և այն
 ալգ-ի բարբառ ասոցին, և ապացոյցութեամբ
 օչ ոք 'ի յորոց կարաց արտալուծեալ բացայայտե
 զտարակուսութիւնն, իսկ Արքայն ոչ հաւանեալ
 'ի վերայ անհետեւ թասացելոց նոցին, վասն որոյ
 հրայմայէ Լալաբէկ նախարարին իւրոյ և ստէ՛
 տես արդեօք թէ՛ որքան ազգ լեզու գտանի յաս
 պահան քաղաքին: Ի՛նչ յամ' ազգաց՝ որք գնն իսկ
 ահաւասիկ արդ բնակեալք 'ի քաղաքին, ժողովեա
 դու 'ի յորոց զմանկուես ըստնդեայս՝ որք տակաւին
 արձակեալք շնցին զլեզուս իւրեանց 'ի խօսս հայրե
 նական: Ի՛նչ գամենստեան զնաստ անփոփեա 'ի տան
 միում, որ իցէ բացագոյն 'ի շինէ և 'ի ժողովողենէ
 զի ամենեւին մի՛ լսել կարիցեն զբարբառ՝ և ըզ
 խօսս մարդկան: Ի՛նչ ներքենիս երկու կացո 'ի վե
 րայ նոցա՝ զի յորժամ որք 'ի նոցանէ լացցի, փու
 թանակի ազգ տունիցեն մարց նոցա՝ որք եկեալ
 լուր լեայն և թարց խօսելոյ ինչ գրիեցուցեն զնս
 և ազա արձակեալք գնասցեն յայլում տան բնու
 կեցոցեն, և զծախս նոցա յարբուսուսա լիցի, և
 ապա անսցուք իսկ արդեօք՝ թէ՛ զինչ բարբառ
 այնորիկ մանկուսք 'ի ամն անդր արձակեցոցն, իսկ
 և իսկ ամենեքեանս աներկբայ հաւատասցուք այն
 գոլ առաջին լեզուն՝ որ եւ 'ի ճ նախնոյն Ադա
 մայ: Իսկ Լալաբէկ իշխանն թարց իրիք սպու ժեղոյ
 աբար զամ հրամանս թագաւորին՝ որպէս հրամայ

Թուին
 Հայո
 ԻԻ

եցաւ նմա յորքայէ : Իսկ զժողովեալ մանկունսն
 էին 'ի յայտ սազաց , պահնքն' 'ի Հայ , 'ի Բոյն ,
 'ի Ատին , 'ի Ատրի , 'ի Լիւր , 'ի Աղուան , 'ի Տա
 ճիկ , 'ի Պարսիկ , 'ի գեաւու , 'ի Մար , 'ի Լու ,
 'ի Էկզե , յեօզէկ , 'ի Գիւլաք , 'ի Զհուտ , 'ի Տն
 գիկ , և 'ի Երասշ , և յայլոց սազաց ևս՝ որք գտան
 'ի յասպահան քաղաքոջ ժողովեաց զնոսա և տա
 լեալ արու և էգ ելից 'ի տունն , և ե թէ որք 'ի
 յորոց դէպ լինէր մեռանել , փոխանակ այնր ման
 կանց , զայլս բերէին 'ի տեղի նորա : Է՛ւ ի բըրև
 մերձեցաւ ժամանակ արձակման լեզուի նոցա , բա
 ցին զբերանս իւրեանց՝ և խօսէին խեցբեկաբոյն
 և կործաբար զբարբառ խժական , որ ոչ մի 'ի յս
 րոց երևիւր երբէկ զբուն խօսս հայրենական սպ
 գի իւրեանց , և մարդիկք եկեալ անմուռնչ ուն
 կնդնէին և լսէին զխօսս նոցա , և ոչ իմայնային :
 Է՛ւ ինքեանք ընդ միմեանս՝ կուռէին , ծիծաղէին ,
 խաղային , և լային , և յորժամ մարք նոցա մտա
 նէին առ նոսա , խոճապեալք ընթանային և գային
 առ մարքքն իւրեանց մարմնքեալք որդքէին : Իսկ
 յաւուր միում գայ Արքայն Աբսազ և մտանէ առ
 նոսա , և ի բըրև լսէ զխեղաթ իւր և զխժական խօսս
 նոցա՝ հրամայէ տարածել չամիշս առաջի որոց ,
 իսկ նոքա կանչալով և կառաչելով արձակեցան 'ի
 վերայ չամիշցն՝ և ուտէին , և ոչ որք իսկ գիտաց
 թէ զինչ արդեօք լիզու նոքա խօսէին : Աս որոյ
 հրայմայեց Եսնս առ ժամայն կոտորել զմանկունս
 նս , զի մի (ստէ) արմատայեալ աճեսցի զբար
 բառդ այդ , իսկ յառաջադէմ իշխանն Լալաբէկ
 մատուցեալ ընդ յառաջ Արքային՝ ոչ ե թող
 օրախոշոշ մահուամբ կարուսանել զանմեզ ման
 կունս , այլ ստէ գնացէ իւրաքանչիւրոք առ մայր
 իւր , և ուսցի զբարբառ ողգին իւրոյ : Անաց
 Արքայն զբանից նորա , արար նոյնպէս՝ որպէս նա
 խօ

Թու ին Թու ին
 Հայոց ԳԵ

780

Ժամանակս առնու 'ի յամանգեոց զքաղաքն երևան թո՛ւն թո՛ւն
 և զտանայ տնտի արքայն գայ 'ի սպասան : Իսկ 'ի Հայոց
 1087 թո՛ւն ակունիս մերոյ՝ Սուլտան Մուրատ
 կայսրն Օսմանցոց գնաց 'ի վերայ բաբելոն քա-
 ղաքի 'ի պատերազմ ընդ դէմ պարսից , և յաւ-
 ուս երկ տուն և վեց մարտուա՛ն ընդ ամրոցին բա-
 բելոնի , և էառ զնա 'ի ձեռաց պարսից մեծաւ
 զօրութեամբ , և հզօր կարողութեամբ : Ուրա-
 նօր զբաղումս 'ի յողգէն պարսից սրախոշոշ մահ-
 ումա՛ն կատրեաց , և բնաջինջ արար այնու լը-
 ցիալ զցանկութիւն սրտի իւրոյ : Ի՛նչ ապա շահ
 Մէֆի Արքայն պարսից , և Սուլտան Մուրատ
 կայսրն Օսմանցոց զղաշինս հաշտութեան պայմա-
 նեալ հաստատեցին 'ի մէջ երկուց ազանցն , զե-
 մի ալ ևս յաճելցին 'ի վերս միմեանց ելանել
 պատերազմաւ , ալ ամեն զսէր և զխաղախութե-
 լնդ միմեանս , և տիրել իւրացանշեալոց իւրում
 բաժնի և վճակի : Ի՛նչ 'ի 1079 թո՛ւն ակունիս մերոյ
 գայ Տէր Մովսէս վեհափառ կոթողիկան 'ի
 սպասան քաղաք 'ի դո՛ւն Էան Մէֆի Արքայի ,
 ուր զբազում օժիտս ծախեալ 'ի դրան Արքունի
 յորմէ ողերսիւ հայցեալ եբարձ զհարկեր թու-
 ման հարկն 'ի յՆթոնոյն Էջմիածնի , յայնմ օրե-
 մինչև ցայժմ եղև գերանաշակ Սէ Եթոն ազատ
 'ի յարքունական յորկաց :

Ի՛նչ 'ի 1087 թո՛ւն ակունիս մերում Տէր Փիլիպ-
 պոս Արքաաւեր կաթողիկոն եկեալ ի դռան Էան
 Մէֆի Արքայի յՆսպասան քաղաք , յորմէ խնդ-
 րել զՆջ Սէյն Իրիգորի բազմաշարժար Հօրն
 մերոյ՝ և լուսառու՛ի ոգւոց մերոց , որ ընդ բարանց
 Արքայ Էջմիածնի բերին յՆսպասան՝ հրամանաւ
 Արքայ առաջնոյ խարամանկ Արքայի : Չոր մե-
 ջաւ փոփականաբ յորմէ հայցեալ , եգիտ և էհաս
 ղգաւճոյն իւրոց նորին հրամանաւ բարձեալ զՍջ
 նո

նորայ Կարհոբաշո՛ ՚ի նորայ Զուղայէ՛ ընդ իւր թագին
 վերստին տարաւ՝ ՚ի Սէ մաքրածին մայր մեր Էջ
 վածին, որ ՚ի քաղաքապատ քաղաք՝ ՚ի յարթուտ
 գաւառի մեծին հայոց ։ Իսկ ընդ Ժամանակս ընդ
 այնոսիկ էր Առաջնորդ մեծի և գերանշակ ա
 թուսի նորայ Զուղայիս, որ ՚ի յապահանս քաղաք
 էր Խոջատուր Էրանաշուրս Զարդապետն, ըստ
 որում գործէ կարի ճոխագոյն ճառեցաք ։ Ի սկար
 բայն Եւս Սէի բովանդակեաց զԺամանակ կեն
 ցողոյս՝ կանխեալ օրհասին մեռանի ՚ի Քոջան
 քաղաք, որէ ՚ի գաւառին Սպահանայ՝ մերձ ՚ի
 Ղուճ քաղաքի ։ Որ և սա թագաւորեալ ՚ի զՏ
 տանն Գորսից և թմ Երեւոյ ընդ ամենայն, ամն՝
 Ենտ որոյ երկբորդ Եւսաբազ որդի ի
 սեպհականէ զսթու թագաւորութեան, որ էր
 յոյժ Քրիտմասէր՝ և կարի ուղղագոտ ։ Իսկ զայ
 սու Ժամանակաւ հնդկաց Երբայն Եւսի ջան սու
 քէ զգորս բազումս՝ և անճամորս ՚ի վերայ Ղան
 դաճար քաղաքի, որոց հպտեալ ՚ի սանճանս նորա
 պաշարեն զբերդն ցամբս և կէս, և իր լե քանն
 հազար անձինք ՚ի զգրոց հնդկաց պարսին ՚ի պարսից
 և ապա դարձան յետս ամօթով, ՚ի 1101 թուոյս
 Իճ ՚ի չորրորդ ամի թագաւորութեան սորա ՚ի
 Իսրմնական կենցաղոյս լսոնի գերանքոյ Զայն մեր
 Խոջատուր Աճամերձ Արդապետն և յաջորդէ
 զԼսթու Առաջնորդութեան զՏէր դուքիթ
 Հոնճարապետ և մաքրակենցաղ Արդապետն ։
 Բայց գորի ՚ի յսկանց՝ որք գրեալք էին
 թէ գինի Տեանն Խոջատոյ, նաեւ յսթու ջու
 ըյի Տէր Եսկաք Հրե շտակազան Արդապետն,
 որ յեւայ գնաց ՚ի Սէ Աթուս Էջիւածին՝ ուրս
 նոր եղև կսթուղիկոս թմ տանս Զայոց, և ազան
 զկնի որոյ եղև Առաջնորդ և Մե տրապետ ՚ի նոր
 Զուղայ՝ Տէր Իսկիթ Հորի ըսկալ Արդապետն
 գրե

Թագին
 Հայոց
 ՔԷ

23
 Թ 0 Դ Կ Ի Բ Ի Ե Լ

ԹՈՒՆԻՆ ԹՈՒՆԻՆ
Հայոց ԳԵ

գրե թէ՛ ճգնեցաւ յորն երկամբ ՚ի վերայ Սրբոյ
 Բարկիս մերոյ, և յաւէտ քան զնա բարգաւաճել
 իսկ յայցոյց զՍուրբ և Աճարանոյ Տաճար քանակն և
 երկինն բանդ վայելչու թե աւաճի Քննիչն սո ինայի
 յ՚ձ, և երկիս երանեալ Քննածոյապետն Սուրբ
 Թուո՛ր թէ՛ Հրեշտակային Արքայանն ընկալաւ
 հոգման յարքունուստ ՚ի Եւստապոլայ յերկարդե
 արքայէ՛ առ ՚ի շինել մեծածախ՝ և յո՛ժ վայել
 լուչ վանքս մոսնմանց՝ և մեղէն եղբարց կրօնա
 Էորաց՝ և սոփեօյիս վարդապետաց ՚ի բնակութե
 Սոյ ընկալեալ զհրամանն՝ Արքայէ՛ հինեալիկ
 կառուցանել զաղ ինասարսա՛ և զերկնամանն Տա
 ճար Սրբաբնակեաց, հանգոյն Սողոմոնեան Հրա
 շարե և մեծահանդէս Տաճարին՝ որ յորմէ վայել
 շուպէս անգաւորեցաւ ՚ի յերուսաղէմ արդեօսինոյ
 քողարքի ՚իսկ ահաւ արիկ ՚ի հայկարողի, հարիւր
 որդի, և շարքողի թո՛ւնջս Արամեղեան հինար
 կէցաւ զվայել շու թեան Տան Տեառն ԵՍ մերոյ
 որ ՚ի յաշխարհս Պարսից ՚ի սպաճան քաղաքի, և ՚ի
 յաւանա նորոյ Յուդայի ՚ի Էլ կանդարդեալ ՚ի քաճն
 Էհաս կատարման զՍուրբ օրոն մայր մեր ՚ի հոգար
 որդի, հարիւր որդի, և երկիս տասան երրորդի
 թո՛ւնջս մերում, որ գրե թէ՛ ՚ի յինն ամն յամ
 բոկ էաւ զգործն և կատարեցաւ ՚ի յո՛ժ գեղեցիկ
 և ամենաչնաղ յօ ինն ամսով, և ակե՛ծամեկ՝ և
 երկինն բանդ սրակաք ինն բրտատ քանակ րդ տե
 սու թե աւաք գեղապարդեալ ՚ի յի և՛ գեղեցիկ
 նկար և փառապարկ խորհրդական պատկեր բաք (ըզ
 հինն ՚ի նորս ամանգաբար քաղաք տե լով) ծայէ
 ՚ի ծայ, և համասիրեալ զարմատական և հրաշապա
 ճոյճ գեղգեղեալ ՚ի Եր ոչ ՚ի վր երկի ընդ հատ
 ՚ի գեղեցիկ թե անց յայլ ամենակն շքեալ և ս
 աղծեալ ամենապատար և բառացի վայելչուպոյն
 եղեցիկ թե աւաք, որ և վտե սո համայնից յորն

տա

տառայն թագաւորաց երևեցաւ՝ և երևի փշտ զար
 մանակի, և զարհուրելի, որպէս և յայտնի յսմ
 նեցուն տեսողաց իսկէ արգեօք իսկ բարձրու թի
 պատուարի յարկի փռատցն այ՝ ունի բովանդակ
 կանգունս՝ երկատասն, նայն շափ և յսմութ լէնն
 իսկ երկայնութիւնէ՝ քսան և երեք կանգուն, և
 բարձրութիւն գմբե թաճե՝ և կամարագեղ կա
 թուղկէնէ՝ կանգուն երկատասն, և շքապատ
 բողորակութեան գմբե թիւն, ունի կանգունս՝

Թուի
 Հայոյ
 ՔԷ

Ի՛նչ այսպէս հրոշակի և վայելչափռա յո
 բինու՛ած ու՛ք կատարելցին զՍուրբ Տուն Տեառն այ
 մերոյ, և տրարին նաւակատիս խրոխութեան ե
 կեղեցեոյ ԱՅ մերոյ ։ ԱՅ արգ՝ և վասն գեղեց
 կազարգ և հրոշակերտ յորինու՛ած ուն՝ զբաւայն
 կերտեաց և յորինեաց յղնախոնջ պլտածք՝ ի
 ներ Տան Տեառն, և ի Սրահի նորա, զոր յայն
 ցաննաց ինձ հիքոյս և թշուախս՝ ոչէ կամ ու
 բայն ուրայն տատարին մատենագրել, սակս յայտնի և
 բայեք բեակ գողցն նոցա համակ տեսողաց ։ ԱՅ
 միայն այսչափ ինչ վասն այնոցիկ գրեցի՝ որոց ոչէ
 յայտնի, և ոչ իսկ հեղգացոյ պիւն ։ Տոմար օտարք
 վայտարիկ, զի մի գուչէ արգեօք ի ձեռս հեղգու
 ինց զանխուլ և թագ/թաքուր իսկ մնայէ՝ ի կա
 դաղս թագստեան Ամենաբարձ և երկչս երկուն ու
 Հրոշակաւագոյն հօրս մերոյ բարեփռութեան
 երկք և տաժանակրութեւնք ։ Քանզի մեծ լմնան
 մտութիւնէ առն մարդոյ, և սարթ իսկ յանպէտ
 և ի դերև ծախելոյ զժամանակ, եթէ որք ի վի
 իրաց յայնուազունից լիցի արգեօք յաճախարան ։
 Ասան որոյ առ ի ոչ անպէտ և ունայն ծախել ըզ
 սուղ և զնիսզ ժամանակս կենաց իմոյ՝ զոր ինձ
 ի յԱդանիայ Տեառն էն պարգևեցեալէ, որոյ հա
 մարն ևս զոր ի յինէն պահանջելոց իսկէ Ստբա
 Շոյք և ամենատա՛ծ բարեբարն, ուրիմն զոր
 յայն

յայն

յայնցանեաց երկարագոյնս և լայնարձակ սճով իմն
 ոչ գրեցի : Այլ ՚ի փաս նրբագնին անտողոց և
 լողոց զսակաւս՝ զայն իսկ մնացեալն թ ուր յան
 ձին , որք և յորոց յոյժ պատշաճաբար և ճահողս
 պէս պարտաւորին տեսալին , և լողքն՝ առ ՚ի նե ր
 բողի և զբանչե լի : զպէս բազանցագոյն կե բողն , և
 զ շնորհակալութեան վարկ նմա հատուցանել հան
 գեթ զոճուակութեամբ՝ և մեծարել և յար
 գել զնա ըստ արժանեոյ վայելուչ փասաց նորո
 սոյժմ ասացից զսակաւ ինչ զով ՚ի վե րոց Հարցս
 իմնց երանելիաց , որովք յոյժ ճոխացաւ զե կե զե
 ցին Քի Աճ Ներոց , զորմէ եզի ՚ի մտի հոգւով
 շափ արձանագրել և էճ թէ պէտ ՚ի Աճուստ փա
 սաւորեցեալն ոչ կարտի իմիք մարմնաւորի փա
 սաց և գովութեանց , որպէս որք արդար և զա
 ՚ի յայ եղին նորո փասաւորեցեալ , և ՚ի նորուն
 վեցաջու յարաթուե րոց և ՚ի հրե շտակական պա
 րուց շնորհաւէտ վե բապտաւեցեալք , ըստ որում
 և զորմէ զե բաճաչակ իսկէ համայնից սպանց : Սա
 կայն և այն փառք ոչ ուրե մեկ իտակ լի , եթէ ըստ
 արժանաւորութեան ուրուք վե ր բնծայեալ ձո
 նեացի : Կա և՛ այժմ վար ինչ փասաւորութիւն
 և գովութիւն , որ առ յինէն ընծայի առ վե հա
 լուստեր պատուականութեան նոցա , է իբրև
 պղինձ՝ ըստ համեմատութեան Սրբագունե զե քս
 տեալ և պարգեալ սակեոյ նոցա :

Թ ու ի ն Թ ու ի ն
 Հայոց Ք Ի

Քանզի գովութիւն նոցա ոչ ՚ի մէնջ կշ
 ուին , և ոչ մուզանգաւած բե բանովք դրուատեալ
 նե րբողին , այլ ՚ի յայ , և ՚ի յաճայնոցն մեծարեալ
 յարգին , ըստ այնմ թէ՛ փառք և գովութիւն ար
 գարոց՝ ոչ ՚ի մարդկանէ , այլ յԱճ վորացուցանո
 ղին զնա , և այլն :

Արդ թէպէտ յոգն սիրողութայից , և թա
 շարձի

Ըարձի մատենից պիտոյանացին՝ մինչ առ ՚ի եզե
 ըԼ, և յանբովկ հրաշափառ ապանձ գովութիւնս,
 և զհամայն բարեփոյեւուչ և զհնաշխարհիկ արուե
 գործս Հարցօ իմոյ ըզձալեաց՝ և Տեարցս ընդ
 սահմանա՛ւ գոյն բարոյսի պարուրեալ ստորս
 գեԼ : Արդ սակայն, ասացից զբանս գովութեանն
 նոցա խա՛ն իմն և նիազ բանիւք, սրբան սրդեօք
 առակեալ զօրեսցէ իսկ զեղձ աշխոյժ տենչանացս
 իմոց : Իսկ արդ՝ զեԼ թէ գովելիք եղենն արքս
 մանք ՚ի հնուին, և ՚ի նորումս՝ վանն ազնուականն
 և բարեփառագոյն գործոց իւրեանց, զոր օրինակ
 Մովսէս նախկին հրաշատես մարգարէն՝ զառ ՚ի
 ազատելոյ ժողովուրդս Աբրահամեան՝ ՚ի յեգիպ
 տացնոց դժոխագոյն ծառայութենէ : Ի՛նչ Սամու
 էԼ զառ ՚ի արտասու՛աբար աղօթելոյն առ տէր ան
 վանն քա՛նութեան մեղաց ժողովողեանն, և յո
 ղագս ազատութեան իսրայէլի ՚ի ձեռաց դժնագոյն
 անօրինաց : Իսկ Էզրայ սակս յանդ խմանելոյ զեղեռ
 նագործ Աբբայն աքայաք, և ժանտ կին նորա հե
 զարէԼ : Ի՛նչ ՚ի նորումս ըզձալիք եղենն երջանկա
 փառագոյն Հայրապետքն, սակս առգնելոյ զանձնա
 իւրեանց ՚ի վերայ հօտին ՔԻ, և զայս քաղաւմս
 այսպիսիս : Ահա ընդէր ուրեմն ոչ են գովելիք,
 և քողցրագոյն բանիւք գրո՛ւստելիք այսպիկ
 բազմաշխատք և երանելիք Հարք մեր՝ զՏէր Խա
 շատուր՝ և զՏէր Դա՛ւիթ վեմագոյն Վարդա
 պետն առեմ՝, սրք ծնան զմեզ կսթամք : Տարեորտ
 կան կրկնակի կոտկորանօք, սրք և հանդոյն նախա
 մարգարէին Մովսէսի յարածամ հոյժութեանս
 հնարից մարթէին, առ ՚ի ազատել զփոքրիկ հօտս
 ՔԻ ՚ի յեգիտասարաս ծառայութենէ Քարալոց :
 Ի՛նչ իբրև զՄարգարէն ՍամուէԼ արտասու՛աթոր
 երկող իտակօք հոյցէին զՏեա՛նէ վանն քա՛նե
 մեղաց ժողովողեաննայ, և վանն հաստատութե՛

Թուրն Թուրն
 Հայոյ ՔԻ

և անսայթարու թեան նորոյս խորայէ լին : Է՛ն որ թու ին թու ին
 զ Կարգարէն եղևայ՝ յանդիմանէին և կշտամբէին **Հայոց**
 զ Հարագործս , և ընդիմանային ոճրագործաց , մին
 չև զամենեսան իսկ մեզրածորան , և խտտողոյն
 բանիւք ածէին 'ի յուղղու թիւն : Է՛ն համատարտս
 երջանիկ Հայրապետացն առ աջնոյ գնէին զանձինս
 իւրեանց 'ի վերայ փոքու հօտին **Քի** , ազատ լով
 զնորա 'ի զանազան և 'ի բիւր ազգի փորձանաց , և
 'ի տաժանազեշտ տո՛ւայտու թեանց : Է՛ն վերջապէս
 թարոյ իմիք երկարու թեան ասոցեալ՝ ընդ նմ եր
 ջանկացե լոց , երջանիկ և բարեբազտիկ երևեցան
 որպէս զի զամենեսան շահեացեն , և ընդ ամենե
 քու մք ընկալցեն զգովս չքնադաւոյն դրո՛ւատունաց
Քանի ըստ բանի իմաստնոյն՝ 'ի պողոյ արդարու է
 բուռանի ծառ կենաց , զոր արդարև 'ի պողոյ բանից
 շթանց նոցա ընկալոյք զծառ կենաց , այսինքն՝
Ք Եհաննէս երանելի՝ և շորհածորան վարդա
 պետն , որ համարձակ խօսէր զվկայու թիւն **Քի**
Ա մերոյ՝ առ աջի թագա՛ւորաց և իշխանաց , և
 բնական բանականու թեամք , և գրոց վկայու քք
 հաստատէր զանօրինու թիւն մարդեզու թեան բա
 նին **Ա** , և մեզնցեալ կակողացուցանէր զկարծ
 րացեալ սիրտ նոցա՝ որ ընդ գէմ քրիստանէից ,
 որով գրե թէ՛ մեք համայնքս մինչև ցոյժմ զկե
 ցու թիւն հա՛ւատոյ վերստացուք : Որպէս և զորոյ
 բարեբարոյ և ամենազայելուչ գործոցն յառաջ
 գնալով պարտ և արժանէ մեզ կարծ 'ի կարծոյ
 արտարձառել :

թու ին
 Քի

Ա և սքա եղեն **Ա** , և լոյս տիեզե
 վերայ աշխարհի , ըստ բարբառույ փրկչին մերոյ **Յի**
 որ վերածայնե սց Տետևողաց իւրոց առաքել լոց , և
 նային տեղակալաց և յաջորդաց ասելով թէ՛ դուք
 էք աղ երկրի , և դուքէք լոյս աշխարհի : Որք և
 նոքա եղեն մաքրազական ազ համե միչք ընդ հանրա
 ծա

ծառայլ տիեզերաց, և եղեն լոյս արբիափոյց
 լուսաճորիչք սզգի մորդկանս բոլորից : Սոյնպէ
 ահա ուրեմն և նորա ահաճոր և վարմանատարնչ
 հարք մեր առաքել լաշնորՏ.ք, իւրեանց խոհականս
 գոյն զգծու-ժեամբն՝ և հանճարեղ անկացուքն
 իբրև աղիւ՛ ամիքեցուցեալ՝ տրամադրել զին զո՛վա
 ճեր և զանամբ վարս մեր, իւրեանց գեղապատ
 շա՛ճ վարուքն՝ աղաբոտակ ներդարձու-ժեամբ ըզ
 մեզ բարեյարևոր վայելչացուցին, և յոյժ ճահս
 զսպէս զեղ արարին փոփոպէ լի և տենչալի : իւ
 րեանց շնորհատարար և վսեմափայլ գոյն շարժո
 դու-ժեամբն՝ եղեն ազ համեմիչք զմեր ազանկել
 և խժղժական վարուցն և ընժոցից : Քսնդի սո
 քօք, և ՚ի ձեռն սոյին՝ մեք ամենեւեկնք իսկ ստո
 ցոք զվարս պարկեշտ՝ և զզգծու : Դա և իսկ
 սոքո եղեն լուս ճառագայթ արձակ անհս մեծատ ի
 մասու-ժեամբն իւրեանց, որովք մեք խա՛ճա
 րեալքս յորդարբք անմու-ժեամբ և մարտաք,
 քոցանչոյլ վերականաճ մակացու-ժեամբ, յզփա
 ցեալ և պեքճացի ալ ճառագայթ եցօք : լժէ և
 այժմ մեք մեզէն ՚ի բաց լժոյեալ՝ լքեալ՝ հալա
 ճեցեալ՝ մերժեցօք զպարզ և եալ լոյս ճրիտբա ի
 շնորհաց նոցա, և իբրև զկոյր որ խարիս փանօք
 զձեռս մեր տարակուսեալ աատ և անդ կարկուռե
 լով, ողորմե լաբար յածեալ շեջիճք ՚ի խաճարի
 անգխու-ժեանս : Իսկ արդ՝ զե լժէ ՚ի ձեռն սո
 ցա այսբանեաց և առաճել յաճէա քսն յայտա
 նեաց եղոք մեք բարեաց ժառանգորդք, ուրեմն մի
 որք արդեօք պանձացի բանիճ բերանոց, և խո՛ն
 իմն ստիերիճ զհամայն գովու-ժիւնս հրաշտպանճ
 Հարցս մերոց բովանդակեալ : Քսնդի ամենն ին ան
 մարթէ ինճ և անկարելի, զի յայժմ ՚ի դոյն սո
 փերի՛ զմեծարարու-ժիւն արիագոյն և բարեգու
 նեղ գործոց նոցա պարուրել : Չի ըստ տէրու
 նա

Թուին Թուին
 Հոյոյ ՔԲ

հսկան բարձրաց ճայինն՝ Սարս եղեն ճրագ ար
 փրսած ճանչ՝ Թյեւալք՝ ի վերայ աշտանակի նորոյս
 սրճնի՝ եկեղեցւոյ՝ որովք մնաւ հաւատացեալք
 յայնժամ, և այժմ, տինա մեք պշտօնեայքս եկեղե
 ցւոյ տեօսք զբոյն կենաց, և զանճառ բարինն
 վայելցին, և վայելի մք միշտ: Իսկ մօնաւանդ ա
 պէս զբարեպաշտ և զՀրաշագանձ Հայրն մեր Տէր
 Դաւիթ թորունապետ առաւել քան զնո, և կամ
 հանդիսն նին, և ոչ ընդ հաս յորևէ՝ իւրով ան
 հինէ տքնու թեամբն՝ բարեաց և զանազան բարեաց
 եղև առ իժ և պանճառ՝ ի յարկի հան Տեառն ԱՅ
 մերայ: Իճ իմաստաբայլ իսհականու թեամբն իւ
 րով, հաշի սրճիկ վայելչու թեամբ՝ և չքնազա
 դոն առաքինու թեամբ սե թե ե թե ալ զարգարեց
 և պննապերճ փառօք ճոխ սրոյ զհամայն խաւքս
 Թեառն ժողտբոյ, մանաւանդ դաստիարակեալ
 մարդեաց և աւոյց զբարւմ գումորս աշակերտաց
 համբակողանից գրովք Աճայնովք, և արտաքին
 արճեատիւք: Իբր եղեն արք երևելիք և գերա
 հաշակք, և տնվանելի Ախիանիք ընդ գէմ պար
 սից, ընդ գէմ (երկաթնակ) հերիտիկասաց, որդ
 և ի բարեաց աշակերտաց նորս, ես աստանօր ի
 յորոց գտական գրեալ ժանուցից, առ ի որովք
 գալ ի ճանաչանն երջանիկ Հօր մերոյ բարեփա
 ռու թեան:

Թուի
 Հայոց
 ՔԵ

Իայց նախ զայս կորեւոր համարիմ գրել
 զոր յառաջ ի ճառս նորոյ ոչ գրեցի, քանզի
 Տէր ի սշատուր Հոգեկիր Արդապետն՝ մի ինչ
 գերազայն գործեաց՝ ոչ թէ միայն քան զա
 այլ և քան զհամայն նախնիս մեր:

Վասն զի ա շհանդ ուրժեաց մինչև ի
 գալ Բոհանու Արդապետին ի յիտալիոյ, այլ
 ինքնին շորհիւ Տեառն՝ յորինեաց զգործարան
 Տպագրութեան, որով տպեաց իսկ զվարս հարանդ
 ի

'ի 1090 թուոյս, և 'ի ժամանակս Շահ Ահի արքայի :

Թուոյն
Թուոյն
Հայոց
ԲԲ

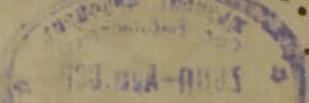
Այլ իբրև եկն 'ի յիտալաց Յահաննէս Արդապետն' (որպէս զորմէ 'ի վեր սնդր լի ալիր ճառեցի,) զբերեալ գործարան սորա լաւ ճագոյնէր' քան զնորուն յօրինեալն :

Այսքանս բաւական համարեցաք վասն 'նեղաց աղղաբորիս ընթերցողացն, և ըստ խոստմանն մերում զԽաչորդան մինչ ցունարտ տպե լցե մք 'ի հետևեալ Ազգարարջան :

Հէգնուանդ Պապնախեան Հէկտարաշի խաշէ, Արարեցեայ 'ե Պարս Երգի Սինդեանէ, Սինդոյ Ապան անոյ Ազգարարի, այժմ ոխեալ 'ի 253 էթ Շահն անոյ Ազգարարէ :

Նանտի ֆաթի Հէկտարն առնէր զոր ինչ ինքեան յոնայ լինէր, և նախարարքն բազմաթիւն սկսան չարախօսութիւն առնել քանզի յոյժ երկնչէին 'ի բաջաթ ենէ սորայ, և սեսեալ սաղի ամենեքեան չարախօսին յինքեանէ, գաղտ սկսաւ բարեկամութիւն առնել զհետ եպարքոսին որ դիւան կոչէին, գրաւեաց զսիրտ դիւանիս այս, և ապա ապաքեաց Մտխառմալի խանն երեք հազար զօրք սրէր հօրեղ բօր որդի տնուսնոյն իւր 'ի փուռն թի շէրի, և գրեաց թուղթ 'ի քոյ և բարեկամութեան առ իշխանն Քրօնկասաց ողղաբար Կիւնջ թղթոյն թէ կամիմ' մշտնջենաւոր բարեկամս լինիլ ըստ ձեզ հանապաղ տամ ճեզ զօրս իմ յօգնութիւն ծախիւքն իմով, և նո

նորա իսկոյն հաճեցան քանզի ազահու թ ենէ իւրեանց կարծէին
 թէ՛ ՚ի դիւարդ ժամու կողոպտել կարէին զհարստութիւն երկրի
 նորայ առաքելցին պատասխան թ զԹոյն և ազգաբարին նմա թէ
 են բարեկամք նորս մշտն ջենաւոր, և Մախտու մալիխանն մնաց ՚ի
 մէջ փունթ իշէրու և յորժամ ընկալաւ պատասխանս յոյժ ու
 թոխ եղև քանզի դիտաւնորութիւն սորայ էր այլ իմն թնդա
 նօթս և հրացանս սակաւ գգանէին անդ զի հարկաւորիւր յոյժ,
 և սկսաւ ժողովել զօրս և տայր կրթութիւն կիրս զենոնորականս
 մինչև ըստաւայն կտակած տանէր զնմանէ զե տեսնէր թէ դիտա
 ճորութիւն սորա են բոլորովին չար վասն որոյ հրամայեաց թ ո
 զուլ զբոլոր գօրս ՚ի մէջ քաղաքին ինքն իւրանովքն բնակիլ
 արտաքոյ քաղաքին, և քաղաքս այս էր կղզի մի ՚ի մէջ գետոյ մի
 ոյ (որոյ մեք անունն մք գետ կոլօրամայ, նորա զինչ անունն են
 ոչ գիտեմ) և գետս այս գայր ուսուանէ լով ՚ի յարեմոնան կող
 մանէ մերձ քաղաքին բաժանիւր երկուս երթ այր շուրջ զքա
 ղաքաւն և միաւորէր ՚ի կողմն արեմոնոյ ՚ի մի երթ այր իջանէր ՚ի
 Թոխ մերձ կոլօրամ ընդ այսու մեք անունն մք գետ կոլօրամայ,
 և երկայնութիւն կղզոյն էր զեց մղոնաչափ, և լայնութիւնն էր
 երեք մղոնաչափ, և էր յոյժ տմուր և ունէր կամուրձս քարեա
 որ ել և մուտս աւնէին միոյ ճանապարհաւ քանզի ոչ գոյր այլ
 ճանապարհ, և տարոջն անդամ մի ուսուցեալ գայր խխտա
 բազ ընթացմամբ այսպէս ամիս մի կամ երկու երթեմն երիս և
 ապա իջանէր, և սա անձարայեալ սուեալ գամենայն ըստայո՛ւ
 ածս իւրայնօքն հանդերձ ելեալ ՚ի քաղաքէն և բնակեցաւ ՚ի մի
 ջի նոյն կղզւոյն արտաքոյ քաղաքին ՚ի նե բքոյ վանսի որպէս հրո
 մայեալն էր նմա և տային բուճիկս որպէս յառաջն, և անդ մնաց
 իբրև ամիսս հինգ մինչև մերձս յու՛ ժամանակ սնծրեւ լոյ, սկսաւ
 անծրե վալ և լսուլ զգետն յոյնժամ խորհուրդ արարին նա
 խորարքն քաղաքին թէ՛ հանկարծ անկամիցեն ի վերայ նորա և
 կայցեն Սպարտակս իւրեանց կամ սպանցեն, բայց սա ունէր
 մտերիմ ՚ի մէջ քաղաքին իսկոյն զգու շոցուցին նմա թէ՛ կամին
 ըմբռնել քեզ, և յորժամ ընկալաւ լուրս այս մնաց ՚ի տարտ
 կուսի խորհէր թէ՛ զինչ հարս հարտեցէ զի փրկեցէ զկենսս
 իւր ոչ ունէ լով ժամանակ հազարողութեան վասն որոյ ՚ի նոյն
 գի

գիշերի փորեաց զերկիրն, զամ ըստացուածս և գանձս ելից ՚ի մէջ փորեածոյն ծածկեաց հարց և էարկ ՚ի վերայ նորայ վէմն մեծամեծ, և կորեաց բարձր ոչխարս այն տեղին այրեմաթ աւել արար զվէմն ՚ի կարծիս տեսողոցն թէ՛ մարդ սպանուած է կամ այլ իմն պատահեալէ անդ և սկսաւ արձակել զհրացանս բարձրս ՚ի լուր քարոքին, և հրանցեաց ալանց իւրոց հասանել զծառս և բերել տփն գետնն իսկոյն հատին բարձրս և սկսաւ բերին անդ և կտակ ցին պարանով շինեաց վրձնա մի մեծ և նստան ՚ի վերայ նորս, սլք էին ի բլե հարկը և յիտուն զնացին յայնկոյս գետոյն, և անտի արագ ընթացմամբ ցնացին զէպ ՚ի բէնկլուր:

Ի՞նչ ընդ այդն ելին զօրքն ՚ի բաղաբէն զեկալցեն կամ սպանցեն զնա յորժամ հասին անդ և բեր վրանն նորս և ոչ գտին զք և տեսին զե վէմն մեծամեծս անկետղ կայ ՚ի տեղին անդ և արեւնաթ որ կարծէին թէ սրածուծ իւն ինչ պատահեալէ ՚ի մէջ նոցա զե լուան զձայնս հրացանից ՚ի գիշերին յայնմիկ, և դառցան ՚ի բաղաբն և պատմեցին զամենայն զոր տեսին, և նախորարքն սպառչ մնային թէ զինչ եղեն քանզի գետն ուռացեալ բարձրացեալ էր և ոչ գոյր հնար փախչելոյ կարծէին թէ զփմեանս կտորիցին կամ անկան ՚ի գետն, ոչ կարացին ըստոյցն իմանալ թէ զինչ եղեն զե ոչ զք գտին անդ:

Ի՞նչ յորժամ Ֆաթի Հէիդարս եհաս ՚ի բէնկլուր երեք մղոնաւ հեռի ՚ի բաղաբէն անդ եկաց ՚ինն թաց վրանի և տարքց միան հաւատարմաց իւրոց ՚ի բաղաբն ազգ առնեն բերդ տալանին զգալուստ իւր անդ, յորժամ լուաւ բերդ տալանս (որ էր սգաւաւ արաբացի և անունն սորս կոչէին ալխարաբ) իսկոյն ել ընդ յառաջ նորս ի բլե եհաս անդ ել ՚ի վրանէն ՚ի գիրկս առեալ համբուրէին միմեանց, և մտին ՚ինն թս վրանին, և Սլիարաբն սկսաւ հարցանել թէ՛ զինչ պատահաւ գալտանն նորս, պատասխանեաց թէ մտուռք ՚ինն թս բերդին տեսլցեմ քեզ զամ, ելին երկրքի անն ՚ի միասին յանդերձ իւրայնովն մտին ՚ի բերդն և պատմեաց նմուզամ զոր ինչ եղեն ՚ի սրնկաթածն, և ինդրեաց ալխարաբէն զմիտքանսցի զխորհուրդս իւր և նա նոյն ժամայն հնազանդեաց նմու որպէս զք հնազանդեաց տեսանս իւ-

իւրոյ, և յորժամ ետես զոր հնազանդեաց ինքեան, իսկոյն առաքելոց սոռ ընտանդակ մի 'ի փռանլծ իշէրի առ 'ի ազդեւ Մախտու մաշխանին զպատահեալն իւր զի փռ թով ժամանեցէ ինքեան, յորժամ լռուաւ Մախտու մաշխանն իսկոյն գնեաց երկու հարիւր հրազանս և տարաւ զհետ իւր յորժամ եհաս 'ի բէնկ լաւր զօրօքն հանդերձ որք էին ի բրն երեք հարար զբրս ընտիրս, յայժ աւրախ եղև 'ի գալստեան նորա, այնու յետ սկսաւ ժողովիւ զի կամուտս քաղաքին և զօրս նորագս գումարեալ եկաց ամաս ինն ժողովիաց ութ հարար զօրք որք էին երկու հարար հեծեալ և վեց հարար հետևակ, և չոհեաց անտի զօրօքն իւրովք 'ի Սրնկիալ թան յորժամ եհաս դէպ յանդ իման քաղաքին յանկոյս դեաւոյն, և անտի գրեաց թուղթ առ Բաւաճոյն թէ ' նախարարք քոյ 'ի վար չարախօսեցին ինձէն ահա ծառայ քոյ եկե լէ աստ ութ հարար զօրք ծառայել քեզ որպէս յառաջ ծառայեցի երդնում զի հաւատարմացէս ծառայել լոյցմ քեզ, և կնքեաց ետ ցծառայի իւրոյ տարցէ թուղթն և բերցէ պատասխան թողնն ուտի տարաւ թուղթն և դարձաւ առանց պատասխանի քանզի ոչ կամեցաւ պատասխանել, և երկրորդում աւելին դրեց թուղթ բազում առ զօրաւր լախն Բաւաճոյն և պատճէն թողնն էր սցայէս թէ ' երեկեան աւուրն ընկալայ զթուղթն զոր գրես թէ ' մեք ամենեքեանս միախարհուրդեմք ընդ Գիւսնին կամիմք բանալ զկեանս Բաւաճոյն եթէ դու ևս կամիս միտքս նիւ ընդ մեզ և դիցուք աւղի նորա Գիւսնն իսկոյն բացից ըզդրունս քաղաքին և լիցիս Մպարապիա 'ի վերայ մեր որպէս էիր յառաջն, առ այս պատասխանեմ ձեզ զի ոչէ ըմբոն սունել գործդ վրոս զոր դուք խորհիք և ես ոչ կամիմ միաբանիւ ընդ խորհարդս ձեր քանզի երդուեալեմ հաւատարմացէս ծառայեմ տեսան ինց Բաւաճոյն որջ լիւրուք, կնքեաց և գրեաց իւրաքանչեւր սնունն զօրագ խաչն 'ի վերայ թմ զթոյն և ետ 'ի ձեռն լտեսի միոյ և պատուիրեաց նմա սանիւ 'ի բաղաքն 'ի պալատն Բաւաճոյն անդ ցուցցէ նոյա և յորժամ գնաց լտեսն 'ի բաղաքն նոյնպէս կտտարեաց զոր հրամայեալն էր նմա իսկոյն կալան ըզլտեսն և տարան ստաջի Բաւաճոյն յորժամ ընթե բցաւ զթուղթն սպշեցաւ և խորհէր 'ի մտի իւրում թէ իցէ ճշմարիտ թէ

ոչ, և արձակեաց՝ զլիտեան, և երրորդում անուրն գրեաց
 թուղթ առ Գիւղանն նոյնպէս և ետ ի ձեռս այլ լիտեոսի միոյ զի
 տարցէ և գործիցէ նոյն գործ նա և սրար նոյնպէս, և յոր
 ժամ ընթերցաւ զայն իսկոյն սարսեցաւ ՚ի յերկիւղէ ել ՚ի տեղու
 ջէ իւրմէ եմուտ ՚ի ներքս և պատմեաց զամ ցմայրն իւր և մայրն
 ասաց որդեակ ստուգիւ գիտեմ զի նախարարք քոյ ՚ի վուր չա
 րախօսեցին զնմանէ քանի ամէ զի տեսանեմ որ հաւատարմապէս
 ծառայէր քեզ արդ լուր խրատոյ իմոյ առաքեալ կոչել զնա և
 տուր պարգևս ինչ և կարգեան նմա Սպարապետ որպէս էրն յա
 ռաջագոյն և լուաւ եղկելիս զոր ասաց մայրն իւր և կոչեաց ՚ի
 ներքս քաղաքին և արար նոյնպէս :

Իւր յորժամ միւսանգամ քարձրացաւ ստտիճանն իւր,
 սկսաւ արձակել թուր զօրագլուխսն և ռմանց գլխառեաց որք ոչ
 հնազանդէին նմա, և կարգեաց ՚ի վերայ նոցա զօրագլուխս
 նորս զոր ինքն կամէր որ ամենէ քեանն էին իւրայինքն այնու յետ
 ոչ որ կայր հակառակ ընդ նմա քացարձակ վարէր ըստ յաճոյից
 կամացն իւր տայր ռոճիկս զօրացն տոտտապէս մինչև քաղաք զօրքն
 կամէին մեռանիլ վասն նորս, և ինքն հանապազ պարապէր ՚ի
 կիրս զնոճորականս և մարպէր զվօրս իւր մեծաւ զգուշութիւն
 քայց հանապազ մտախոհ լինէր թէ՛ որպիսի հնարիւք կալցէ
 զտէր իւր, և այնու սկսաւ բարեկամութիւն անել ընդ Գիւ
 ճանին հանապազ երթայր պալատն նորս անդ խօսակցութիւնս
 բազումս տանէին ընդ միմեանց, և ՚ի մէջ զբուցատուութեան
 ակէր ցԳիւղանն թէ՛ կարծեմ ըռաճայն կամի ըմբռնել քեզ
 պարտիս զգուշանալ զի ես խոտտոցեալեմ քեզ թէ լինիմ քեզ
 բարեկամ ՚ի կենդանութեան իմում վասն որոյ զգուշացուցա
 նեմ զքեզ զի ես անպարտ լիցիմ դու գիտես, և գիւղանն կայր
 ՚ի մէջ տարակուսանաց թէ զի արդ լինիցի կամ զինչ առնիցէ զի
 կեցցի զկեանս իւր կայր ՚ի միջև մտտմանց անուրս բազում, և
 անտի սկսաւ չարախօսիլ զԳիւղանէն առաջի տեսն իւրոյ և ա
 սել տէր Գիւղանն որէ հօրեղբօր որդի քոյ կամի բռնաւ ըզ
 կեանս քոյ և ինքն լիցի տէր քաղաքիս որով հետև ես երդուել
 եմ հաւատարմապէս ծառայել քեզ պարտիմ զոր ինչ լսեմ
 ծանուցանեմ քեզ և անտի պատրաստ լինիմ կատարել զհար
 մանս

մանս քոյ , արդ խորհեա թէ՛ զինչ կամիս առնել քանդի լուրս
պս ես լուայ 'ի բերանոյ մտերմաց իմոց և ազդ արարի քեզ
զու գիտես թէ՛ զինչ կամիս առնել արա վաղ վաղակի յառաջ
քանզ պատահեսցէ քեզ միտս ինչ , այսպիսի ցանեաց որոմս 'ի
միջի նոցա , և նոքա սկսան ներգել միմեանց և մտախոհ լինէին
թէ՛ որով հնարիւք տայցեն զսաս ինչ մի վմիւն քանդի երկո
բեանն 'ի միասին երկնչէին 'ի ժողովուրեանէ , և ինքն 'ի փառամո
լութենէ իւրմէ խունկս առաջի կուայն մատուցանէր քանդի ինքն
քաջ գիտէր զի 'ի սուղ ժամու ժառանգել լոցէր զտէրութիւն
նոցա՝ յոյժ ուրախէր 'ի գործս իւր , և ապա կոչեաց բոլոր զօրս
իւր առաջի իւր և սկսաւ հարցանել որքանութիւն ըռոճկացն
իւրեանց զոր ստանան և նոքա պատասխանեցին այսքան և այնքան
տսէ ցնոսա այդ ոչէ բաւական ահա ես յաւելացուցանեմ ըռո
ճիկս ձեր քայց դուք հաւատարիմ լինիք 'ի գործս ձեր և 'ի խոր
հարդուս իմ և քաջեսց նոցա ըռոճիկս և պարզես առատապէս ,
և անտի սկսաւ հնարս հնարել 'ի հին գործս իւր , և յորժամ
սկսաւ պոնել զգործն զայն ղոր ինքն կամէր , և յաւուր միում
դնաց 'ի սոււն վաճառականի միոյ որէր յոյժ հարուստ որոյ անունն
սորայ էր Նարսիգաս (որպէս հարուստ վաճառականի սովբար
անուանեն 'ի Հնդիկս) և խնդրեաց 'ի նմանէ վեշտասան լաք
հունս կամ ոսկի վասն յարկաճորութեան իւրոյ և խոստացաւ որ
հատուցանելոցէ նմա տալ և ետ ցնա զոր խնդրեացն , յորժամ
ընկալաւ նա դրամս այս 'ի Նարսիգասէն այնու սկսաւ առատա
պէս քաջեսել ամենեցունին և քարշել սիրտ ամենեցունին առ
ինքն մինչև կարողցէ կատարել իղձ սրտի իւրոյ , և 'ի յայտմ
ժամանակի ինքնէր 'ի տիս երեսուն և երեք ամի և ապաժամ ե
ղև նմա յափշտակել զտէր իւր այնու գնաց 'ի պոլստն տեառն
իւրոյ սկսաւ տել այսպէս թէ՛ տէր ահա մերձէ ժամն զի բառ
նայցեն զկեանս քոյ զոր ինչ առնել լոցես արա վաղ վաղակի և պ
տասխանեաց Ըռաճայն թէ՛ ոչ երբէք կամեսցայ մտասել զԴի
ւանս իմ քանդի հօր եղբօր որդի իմէ այժմ ինքն կամի բառնալ
զկեանս իմ քարճղէ ինձ բառնալ զկեանս իւր արդ հրամայեմ
քեզ զի յորժամ դգունիցես ժամանակ իսկոյն սպանցեսս զնա , և
պատասխանեաց սպարապետն ցտէրն իւր , և ասէր տէր ես եր

դուճեալեմ հաճատարմուպէս ծառայեմ քեզ և հրամայեալն քոյ
 'ի նմին ժամու կատարեմ', քայց երկնչեմ 'ի ժողովոգեմնէ քու միջ
 յետ բառնալոյ զկեանս նորա նորա ևս սպանցեն զնս քանի աշխ
 մանս ժառանգու թեան 'ի տէրու թեմնէ քու միջ թէպէտ պարտե
 ինձ կատարել զհրամանս քոյ և ևս պատրաստեմ քայց աղաչեմ 'ի
 վեհու թեմնէ քու միջ զոր ինչ հրամայե լայնս գրեա 'ի վե լա թէ զ
 թոյ միոյ տուր 'ի ձեռս իմ' և ես ընթե բոցից լայն և կատարեցից
 զոր ինչ հրամայեալէ 'ի նմա, և ամենայն շուտա ընտանայս սոյս
 դրեաց և ետ 'ի ձեռս Սարգսայե տին այսպէս թէ՛ ետու հրաման
 քեզ զն յորժամ պարտազ և դիպոզ ժամ գայես հօրե դբօր որ
 դէոյն իմոյ 'ի նմին ժամու սպանցես զնա և ոչ որ կարողիցէ հար
 ցանն և քեզ վանե՛ր կամ վանն սոյ աղագա՛ն գարծեցեր զայդ ե
 թէ որ ի իշխեսցէ հարցանել մահու մեռանիցէ, և խորամանկ
 Սպարսպե տա սոյ առեալ զ թուղթն 'ի ձեռանէ տեսան իւրոյ
 երկիրե պագ ել արտաքս 'ի նոյն ժամու Կնոց 'ի տուն Դիւճանին
 եցուց նմա թուղթն հրամայեալ և ասէ ցնա տես զինչ հրա
 մանէ սոյ 'ի վերա իմ զոր ցուցանեմ քեզ քանզն խաւարեալեմ
 քեզ թէ՛ բարեկամ քոյ եմ ոչ երբէք կոմիմ պատահեսցէ քեզ
 կրաս ինչ արդ խորհեա թէ զինչ կամիս առնել և Դիւճանն յոր
 ժամ տեսա՛ն զհրամանն 'ի Ըսաճայէն 'ի ձեռին նորա արտեցու
 'ի յերկիւղէ սկսու՛ն աղաչել զնա և ասել թէ՛ այժմ տեսանեմ
 զն կեանս իմ ձեռին քոյէ զն իրա՛նուպէս հաճատամ որ բարեկամ
 իմ ես տուր ինձ խորհուրդ զն այնու փրկեցից զկեանս իմ, և
 պատասխանեաց նմա թէ այլ ևս ոչ ինչ ունեմ ասելոյ քեզ
 թէ՛ ոչ մի միայն սպա՛նորեա 'ի սրաթ քում զն եմ բարեկամ քոյ
 արդ ազդեա ինձ զինչէ կամք քոյ ևս իսկայն կատարեցից և ասէ
 Դիւճանն թէ իցէ հար բառնալոյ զկեանս հօրե դբօր որդոյ իմոյ
 Ըսաճային և ես իցեմ 'ի տեղն նորա այնու հետ տամ քեզ պար
 գևս մեծամեծս, և ասէ ցնա թէ ես պատրաստեմ կատարել ըզ
 հրամանս քոյ քայց դու պարտիս գրել զինչէ կամք քոյ զն եր
 կնչեմ 'ի բնակչոցն քաղոթիս և թշու՛տաւկան Դիւճանս սոյս
 հաճատոյ նմա գրեաց սոյպէս բարեկամ իմ էէիդարալն խան
 տամ քեզ հրաման զն սպանցես զհօրե դբօր որդին իմ Ըսաճայն
 տամ քեզ վարձս շորս լոք հու՛նս և յորժամ կատարեսցէ զայդ
 տմ

ամ եւս նստցիմ ըւածայ 'ի տեղի նորա այնու յետ գացես պար-
 գես ս մե ծ ա մե ծ ս վասն ե բախտեաց քոց , առսւճ զ թ ա զ թ ն ե
 եւ արարաքս վնաց 'ի պալատն ըւածային ե եցոյց նմա զ թ ա զ թ ն
 զայն ե առե տէր մի ե բկն շիր այլ ե բկոյն նամար լեր զե ես ընդ
 քեզ եմ երդ ուճե ալեմ զ նեւ զանձն , իմ 'ի վերայ քոյ ժամն
 այն զոր պարտէ կա շնուլ զ նո ես ալ զ արարից քեզ , նոյնապէս
 ես առաց զ ի ճ ա ն ի ն :

Իսկ Յոսի Տե առն 1748 միւսանդամ ե մուտ 'ի պալատ
 Տե առն իւրոյ ե առե ցնա սէր յայսմ գիշեր ի ժամէ կա շնուլ ըզ
 Գի ճ ա ն ն բաց դա պարտիս տալ ճրաման ծառայից քոց զե եր
 թ ի ցե ն հանկարծ ահաս 'ի տուն նորա կալ զե ն զ նու ե զ ի ցե ն 'ի
 բանտի կա զե ալ շղ թ ա իւ ը , ե ես պահեմ զ ճանապարհս գործք
 իմով զե ոչ ոք ի շե սցե 'ի բնակչացն քաղաքին առնուլ զ սաւր 'ի
 ձեւին իւրում , ե եւ անտի վնաց 'ի տուն Գի ճ ա ն ն կա ե առե ցնա
 յայսմ գիշեր ի պարտիս առաքել զ ծ առ այս քոյ 'ի պալատն
 ըւածային ե սպանցե ն զ նա ե ես զօրօքն իմով պահեմ զանձն
 քոյ , ե եւ անտի ե գնաց 'ի տեղի իւր , ե նոքա սկսան 'ի նոյն գի
 շեր ի պարծան վայն զոր ուսե ալ եղե ն 'ի խորամանկ Սպարապետէն
 իւրեանց սպանին զ ըւածայն ե եղին 'ի բանտի զ Գի ճ ա ն ն կա ե լ
 շղ թ ա իւ ը ընդ լուսանալ առաժօտուն անկաճ զ զրգ ու մե ծ 'ի
 մե ջ քաղաքին ե ըսանին որ էր կին ըւածային առաքեաց մն 'ի
 սպասաւորաց իւրոց ազգեւ սպարապետին իւրեանց յորժամ լու
 ե զե նմա թէ կատարեցաւ զամ 'ի պալատն գործքն հանդերձ ե
 անս զգէ շե տե առն իւրոյ անկեալ գնիւր անդ եցուց նոցա վանձն
 իւր ապշեցե ալ , քանզի ինչն քաջ գիտէր զամ զոր եղե ն , ե
 անտի սկսաւ մե ծ ա ճ հանդ ի սիճ տանել այրել զ սպանեալ գէ շե
 որպէս էր ստորոտ թ իւն իւրեանց քանզի էին կառապաշտ , ե յետ
 այրե քոյ զ գէ շե եկին 'ի պալատն կին ըւածային (այսինքն ըւա
 նին) կաշառեաց ցապարապետն ետ ե բկու լաք հուսա զե նա
 տուցե վարդ ի իւր ըւածայ 'ի տեղի հօր իւրոյ քանզի գոյր եր
 կուս որդիս , ե նա եմուտ նե բքս առեալ էրէց որդին եւ ար
 տաքս ե բազմեցոյց զ նա 'ի դահն ե հրամայեաց հարկանել զարդ
 պանս ե արձակել թ նդ սնոթս 'ի լուր ամենեցուն զե եկե սցե ն ե
 երկիրպագցե ն նոր ըւածային որպէս էր սովորու թ իւն իւրեանց
 ե

և անտի հրամայեաց ՚ի բերանոյ նոր ընաձայս (քննուի էր տիգր
մանուկ ի բրև չորեքտասան ամեաց) գլխատել զԴիւանն ՚ի հրա
պարակի փոխանակ զթէժ ինդրու թեան արեան հօր իւրոյ , և
անտի ինքն եղև Սպարապետ և Դիւան կառավարէր զաւերուիս
որպէս ինքն կամէր բայց էր մտախոհ ՚ի գործս իւր և ժողովէր
գանձս բազումս :

Ի՞նչ ՚ի կատարին ամին անցելոյ սկսաւ զօրս գումարել
զօրածողով անտէր որք էին ի բրև երեսուն հազար որոյ չորս հա
զարն էին եհծեալ և 26 հազարն էին հետևակք , յամի սն 174 ծ
եւ բազաբէն առ ՚ի առնել պտտեբազմ ընդ Մարտիսոյն յս
նուն տեառն իւրոյ նոր Ընաձային քանզի մերձ աւերու թեանն
իւրեանց կային չորս ամրոցս մեծ և փոքր ի ձեռնն Մարտիսոյն
որոյ անուն ամրոցացս էր սյապէս , առաջինն Հէտուր , երկրորդն
Հէպոթայ , երրորդն Բալափուռ , չորրորդն , Չիք բաբափուռ ,
և կարաւ զչորեօին ամրոցս և անտի զարձաւ մեծաւ աւարաւ ՚ի
Սնուկիս թան և եղ ՚ի միջն ամրոցացն բերդապահս իւրայինքն ,
և ինքն եկաց ժամանակ ինչ և յաւուր միում խորհեաց թէ ե
րով հնարիւք բաձնայցէ զկեանս Ընաձային , կոչեաց ընդատա
ւոր մի նարին և ետ նմա պարգևս ինչ և պատու իրեաց նմա
թէ յորժամ գացէ զիպուկ ժամ զեղակուրս առնիցէ անտան
իւրոյ , և այս այս չար վտան փոքրիկ պարգևացն ետ գտէրն իւր
զեղ մահու և մեռաւ և յորժամ յաճան ժողովուրդքն մահ նա
րս գործանային ՚ի միտս իւրեանց թէ ոչ երբէք տառնէր անկ
րու թիւն ինչ զնորդ եղև մահ նորա ոչ որ ի խնցաւ հարցա
նել ինչ բայց ամենն քեանն կարծէին թէ հրամանաւ Սպարա
պետին իւրեանց տաճեալ իցեն նմա գեղ մահու ընդ այսու բար
ձաւ զկեանս նորս և տարան զգէշն սցրեցին ըստ կարգի իւր
եանց և արս զնաց խորածոնկ Սպարապետս այս ՚ի պալատն հա
նեալ եղբայր Ընաձային նաուց ՚ի գահն և երկիրեպագ նմա
տէր կոչելով (սա էր տիգր մանուկ ի բրև պան ամեայ) և ան
տի հրամայեաց հարկանել զպարտանս և արձակել թեղ սեւ թս ՚ի
լուր ամեանցուն և ամենն քեանն գային երկիրապահն և ժամուկ
Ընաձայիս , և յետ այնորիկ եկաց անդ աւուրս սկսաւ , և սպա
զօրածողով արար եւ ՚ի բազաբէն զնաց գէպ ՚ի Սանուր բանա
պաւ

Կուռն սկսող պատերազմի ընդ Հայքիմ խանին որէր ազգաւ փա-
 թան և Հայքիմ խանն ոչ ունէր այնքան զօրս որ յանդիմանէր նմա
 հարկեցաւ առաքել ոմն 'ի նախարարաց իւրոց և հարցանել
 ցիտեմ 'ի Տէրիւրն թէ զինչէ կամք նորա , և նա պատասխանեց
 թէ պարտէք հետաքննող իւրն և թողուչ զբարոս տէրութիւնս
 ձեր ընդ իշխանութեամբս իմով և Հայքիմ խանն շինեցտէ Պա-
 ւատ մի արտաքոյ քաղաքին սնդ բնակեցտի ընտանեօքն իւրով
 ես տաց նմա իւրոքանչիւր ամի երկու լաք հունս առ 'ի ապրուստ
 իւրոց և ինքն ոչ ունի լաք իշխանութիւն ինչ 'ի վերայ քաղա-
 քացս յայտակ և եթէ ոչ հաճի ասացելոցս ամենքեանսդ 'ի
 սուր մաշեցից , և դեռաց նախարարս այս ազգ արար տեսան իւ-
 րոց զամ , և նոքա մտային սնձոր պատրաստեցան ընդ ունիլ զամ
 և անտի սկսան հատուտել զգիր զաշանց ետուն զմիտն անս տի-
 րեաց զամ երկիրս բերդս որք էին 'ի սէրութեան Հայքիմ խանին
 և կարգեաց 'ի վերայ քաղաքացն իշխանս և բերդապահս և հրա-
 մայեաց նոցա ամէ ամ տալ նմա զերկուս լաք հունս զոր խոս-
 տացաւ նմա , և ասեն թէ եկամուտս քաղաքացն այնուիկ էին
 իբրև տասն և ութն լոք հունս վոյս արար 'ի յանունն մանուկ
 Ըռաճայիս :

Ի՞նչ կատարեաց զայս ամ դարձաւ 'ի Սրեկիաթան սկսաւ
 մտանել 'ի քաղաքն մեծաւ հանդիսաւ որպէս թագաւոր ոմն մո-
 ցէ ընդ քաղաք իւր մեծաւ հախթ անակաւ բարձրեալ դրօշակս
 հարգանել զտրագանս արձակել թնդանութս և հրոյանս , և
 ժողովուրք քաղաքին օտե սին զն այնպիսի փառօք և փքացմամբ
 մտանէր քաղաքն սարսեցան 'ի ահէ նորա ամենքեան ելին ընդ-
 յառաջ նորս մուծին 'ի ներքս , և յորժամ եմուտ ներքս դնաց
 'ի տուն իւր իօհոյն հրամայեաց շինեցեն զպալատ մի մեծ և ազ-
 նիւր վասն բնակութեան իւրոց մերձ 'ի պալատն Ըռաճային , և 'ի
 նմին ժամու կատարեցին զամ , և յորժամ պատրաստեցին զամ
 պալատն ազգ արարին նմա զն պատրաստի կայ զամ հրամայե տին
 իօհոյն բնակեցաւ սնդ , և սնդ նստէր հանապաղ առնէր դա-
 տագտանս և զերաւուսն պատժէր զմեղաւորս առնէր կարգադրու-
 թիւնս նորս զամ ըստ հաճայից կամոց իւրոց և ոչ ոք կայր որ
 իշխեցէր ասել ինչ քանիկ ամենքեան սարսէին 'ի նմանէ , և ան-
 տի

տի խորհէր 'ի մտի իւրում թէ 'տճա տեսանեմ զե ամենեքեան
 ճանաչեն զիս որպէս վտէր իւրեանց ուսանց հրամանի իմոյ ոչ զք
 կարէ ուսնել ինչ այտ գիպող ժամ ինձ լինիլ ժառանգ և սէր
 'ի վերայ ամենեցունսն , յայնժամ հրամայեաց ծառայից իւրոց զե
 դեղակուր տանիցեն զմանուկ Բաւճայն , և ծառայքն արարին
 որպէս ուսան 'ի նմանէ բարձին զկիսնս մանկանն , և անկառ զը
 ղըդուսն մեծ 'ի մէջ քաղաքին բունգի ոչ գայր զեղ կամ ժա
 ռանգ Բաւճայի եղև 'ի մէջ նոցայ քրմն ջիւն մեծ երկնչէր թէ
 մի լինիցի ժողովուրդ բարոքին հանկարծ սարմնեան ինքեան ել
 անտի գնաց դէպ 'ի պալատն Բաւճային եմուտ 'ի նե լլսս արտա
 սուճաթ որ աչօք գրկեաց զԲաւնին որ էր մայր մանուկ Բաւճային
 ցուցնէր ամենեցունսն թէ յոյժ ցարկցէր վասն նորս , և անտի
 սկսաւ ասել զԲաւնին ոյսպէս թէ 'զայ արեա 'ի լալոյդ զե ամե
 նեքեանքս եմք մահկանացու հասն ալէր ժամ մահուան նորս և
 մեռուճ կան սպանականք բազումք 'ի մէջ քաղաքիս որք ունին
 երեխայս 'ի յորտոցի որսնեա 'ի միջն նոցա զս որ կամիս տա գիրկս
 քոյարա քեզ որդէգիր և ես երկիրպագից նմա սոյ ումեք ըսմ
 ճայի և սոյ զնա զե լնցի 'նա ժառանգ սէրա թէ քոյ , և Բաւ
 նիս արար նայնպէս սուտ 'ի գիրկս իւր որդի անուականիք միոյ
 երկամեայ տիօք , և տպա տուտալ զմանուկն 'ի գիրկս իւր համ
 բուրեաց կոչեաց ցմանուկն տէր ես պատրաստեմ հաւտարմաց
 ծառայել . քեզ որպէս զք ծառայեացէ տեսան իւրոյ ողջուանեաց
 և ել արտաքս եկն 'ի պալատն իւր իսկոյն կարգեաց պահապանս
 չորեսին կողմանս պալատին և հրամայեաց մի զք իշխեսցէ ել և
 մուտս տանել անդ առանց հրամանի իւրոյ , և ինքն եղև սէր 'ի
 վերայ բոլոր տէրութեանն մինչև ցայտօր և ամենայն աւուրա
 ռաքէր վամ պիտոյս նոցա որ էր հարկաւոր :

Այսբանս բաւաբան համարեցաք վասն ներկայ ազգարարիս ըն
 թե բցողացն , և զհնոցորդսն սպե լոյեմք 'ի յետեւալ ազգարա
 րոջն :

Սեբեոսի Տէր Երեմիայի Եւսեբիոսի
և Պատմաց Կերտացւոց Աշտարակի

Լսե լով յարժամ ալ դարարէ ձե բնէ զողթս դառնալ
 իմ թեան վասն ազգիս մերոյ, և տեսանելով զի
 զի զկարար վարս մերի դեռալ բողոքովն ՚ի մե
 ապումն, դժգոհիմք ՚ի Տեառնէ զն ոչ ողորմի մեզ
 (մինչ դեռ ունիմք ամ շնորհս նորա իբրև այլոց) համարձակե
 յայ որինակիք քաղալանս մեր բարձրաձայն կարդալ որպէս զե ըն
 թե բրդոգ և ողբացողքն գրան լով զե մե զանչին առ նոյն ստեղ
 ճողն՝ որ հաւասարապէս բաշխեաց զշնորհ իբր ամ թիւ և ոչ զա
 յազանէ տես զճճեաճոց իբրոյ, և յարժամ ՚ի թիկունս հասանէ
 այնոցիկ՝ որք զընկալեալ իբրեանց գործիք ըստ արժամւոյն գոր
 ճեան, իարճե սցենն այսու Տեառն յառե ի անարժան պատճառս տալ
 անկեանս մերոյ, և հնարիչն արժանանայ նոյն երանութեանց
 որոց վասն հաւաչենս զարե թե շեցէ անդ անպատե հու թիւն ինչ
 և արժանատցի գտանել զհաճութիւնս ձեր՝ խոնարարաբար լսող
 բեմ հրամայիցէք տարագրել ՚ի յազարարին, և եթէ դիպիք
 քաղաքս մնչ ՚ի նմա սրբագրել կամ հանել զքանն ողջուն
 կարէք առնել անխտիր, վասն զի լաւեն երկու քան զմի: Որոյ
 վասն մնալցեմ ձեզ

Երեմիայի Տէր Երեմիայի
Հայ Սէրէ Հայն

Ի մագրաս
 յախայ 20117951

Տեսանեմ տրտմութեամբ ընթեռնութարտասուճգբ և
 լսեմ տարակուսեալ յարժամ ոլ ալ դարար զողթ ըզ
 հաւաչանք զվտաբանութիւն և զտառապանս ալ գի մերոյ, զի
 ոմանք

ովանք լան վանն ան յաջողութեան ժամանակին, և անմիջ հոգոյ
հաննն վասն տղիտութեան ազգիս մերոյ, և վատաբաննն զան
ցառութիւնս ծերոց, և 'ի վաղճանի ամ գրոճածոց, իբրև ան
ճարացել անտրկայնամտազ ոչ այլ ինչ ցուցանեն հասարակութիբրև
զել այնց դժուարութեց' եթէ ոչ պարարտանալ ամ մոլութե
և անձնահաճիլով, 'իբէն ինձ, և յինէն քեզ օգնականութիւն,
խորհուրդ, և գործակցութիւն ունայն համարելով, ինդրել
նորալուր բառիւ 'ի Տեառնէ զի հոգացել վանն մեր, տացէ մեզ
միաբանութիւն' և յարուսյէ մեզ 'ի գլորմանէս այսորիկ:

Ամենայն տուրք բարիք և ամ պարզեք կատարեալք 'ի
Տեառնէ միայնոյ իննիւն' պարծիմ, զի ուսա հաւատալ ուղիղ
մտօք. և 'ի նանիր վատախա սուեն շինողաց' [Թարց ՏՆ, Քաղ
ցրաբանէ Մարգարէն Դաւիթ, որ խոհեմախոյլ նախնիքն մեր
Սուրբ պատուիրեցին իբրև զկաթն ջածբել մանուկոց, և 'ի
ժամանակի տառայել լուծեան կարողալ յանուն Տեառն' որ բա
րոզեն Վարդապետք մեր Սուրբք, պատուեմ ամ հնարանոս
[Թեամբ, այլ ոչ մանամամ զգործար բան նոյն Տեառն և Փրկ
չեն մերոյ 'ի Սուրբ Գաւե տարանի, որէ հիմն, և արմատ ամ
Երզոյ բարոզ չաց' և ուսուցչաց, յետ ասելոյ Հոյցեցեք զի գա
լեք, և պայս թէ:

Բարեկեցեք զի բացցի ձեզ:

Թէ և անտե զի իմնէ մեզ ջանալ և համարձակել ոյժ
միայն 'ի միտ ածելն' թող թէ գործածելն, սե իցէ բառ 'ի
յայնպիսի Սուրբ մատենէ, որ այսբան ամբ Հայրապետք' որք 'ի
մանկութեանէ պատրաստեցին զանձինս իւրեանց, և մատուցին
սրբութեամբ 'ի ծառայութիւն բանին, և որք առաքինակրէն
վարուք հատկապէս արժանացան շնորհաց Հոբելոյն Աբբօ, ճազե
իշխեցին և համարձակեցան 'ի նոյն մատենէ ճառել, և միխթա
րել, և յուսադրել մարդկանց, պարզ և երևելի բանիւք ըզ
բազցրութիւն, զանկարողութիւն, և զմեծութիւն նոյն
ստեղծողին' որ զմատանն այնէ բողոքին տնօրինութիւն' և
բան բեբանոյ նորս, և նոյն բաղմաշխատ Հայրապետքն այնքիկ
սկսան երկիրեզ ՏՆ 'ի սիրտս մեր անկե լով, բարի բարոյնցու զան
զվարս մեր, և ուսուցանել մեզ գործել բարի, ցանկալ բա

քի առնել բարի, և ակնունիլ բարեոյ որ պայտ միայն նիւթ
 եւ ընթաց և խրատուց, և բարեպէս երկայնամտեալ՝ զի յե
 տեղս սրդիք մարդկանց ոչ կարեն յաւելի բանպէն իմանալ,
 որէ արտաքոյ գիտութեան մահկանացունց, պատու իրեցին սա
 կան յետաջում թիւնս առնել, որպէս զի մի՛ ՚ի տղախում թե նէ
 մեքնէ այլապէս մեկնեալ մեղանչեցուք, և նովա կորիցուք (ող
 տեսանես իք ներկայ աչքք ։)

Այսպէս, նախապէս խոստովանելով զի չէ ջան մեր
 բանիւ Սբ մատենիս իբրև քարոզիչ կարողալ, կամ իբրև մեկ
 նախանորդ յայտնել, յուսամք արդ իւնեա որիւ թ որո թե, բան
 զի ցանկամք ցուցանել յոյգ զի մերոյ զի առէ Տէր զճուր թիւն
 և ընդունայն հասարէ զմի՛ կանա և խոկմունս թարց գործոյ, և
 վրան բանիս պարիկ, հարկու որէ յոյժ սալ նոցա օրինակ ՚ի Սբ
 արոց, նախ վանս հաստատելոյ նոցայ՝ երկրորդ կարևոր առնել
 լոյ բանս մեր, վանս պարիկ զմիս թարց թիւնս զոր ունիմք մա
 տն զանել յարգի մերոյ, յարգաւ տրամու թե անցն որ նուաճէ
 գնուայ միշտ, նա և զի լայնց տոտապել լու թե անց և ուս էր
 երջանիկ թեան, ոչ հասարձակեցուք ՚ի հարմանէ մտաց մեքոց
 տեսել՝ եթէ ոչ անուսմանէ լի բանիւն Տեառն որ սաաց

Բարկսեցիք զի բացի ձեզ

Այ զի, ոչ պիտի ըմբռնէ միտ մեր լինիլ զորո թիւն
 բանիս, (որք յուտամ ոչ մեղանչեմ առ զե լակատոր և շորհաչ
 մեկնողան, որ ՚ի տարարախումէ իմեկ ոչ ունիմ ներկայ պաշտատանս
 շորհաց նոցա առաջի իմ, առ ՚ի հաստատել զխոկմունս իմ,)
 եթէ ոչ ըստ նշանակու թեան ձայնին և բառին, հաւատամ
 կանա սանել թէ, հանդիպել լով ձեք զոսմ վաղկեցելոյ՝ բարկսե
 չեք զայն, որպէս զի ընտելիք մանն իմանալով գոն քոյ առ
 դրան՝ և ցանկու թիւն մտանել լոյ քոյ, բացեմ վան քոյ զոր ուն
 զոր կարեմք իրաւմաբ բանս վոխարել բարբար թ ալ դամեմ լ թէ,
 արարէք զի յաջողեցի, ջանացեք զի լինիցի, սկսեցեք զի կատա
 րեացի, և լիբապէս ձեռարկեք զի շինիցի ։ Քանզի տն կատա
 րեալ յանկատարութեանէ սկսանի, և ամ կատարած ՚ի ջանացո
 զութեանէ, և մինչ ոչ ներգործ արար դ իմն սցուք, և ջանիւ
 աշխատեսցուք՝ ոչ ունիմք իրաւունս ակնկալելու բ կատարածի,
 թէ

(Թէ և միտք, բան բե բանոյ, և գործ թ իւն հոգոյ մերոյ գրաս
 ւեալ իցէ 'ի նոյն տիժն ողջուն, և գ գրչի լն ողջուն, և ամենա
 ծածկադէտ յե զինակ բանին, պատու իրե լով հայցել գ ցանկա
 լին, գիտաց գ պարարտաօրութ թ իւն և գ հե շտաօրութ թ իւն բնու
 թեան ստեղծուածոյ իւրոյ, զի իբրև անբան բնկողմնիւցեն
 թարց շարժման, է հար և գ կնի թ է'

Բաղին ցէք զի բացցի ձեղ :

Որպէս զի մի միայն ազատ լով 'ի Տե ամուն նստիլ իբրև անբան
 այլ և ջանալ գործուք աշխատութիւն, և կոչել յանուն ԱՅ յօգ
 նութ իւն, զի կատարեալի, և գոցին գ ցանկալին իւրե անցի Ա
 զի այլէ խորհելն, այլէ խօտելն, և այլէ գործելն, և իւրա
 բանչելոց պտուղ' և մի թարութ իւնն իբրև տեսալս իւրե անց
 դանազուն. այլ մեք նկ ըկայ դնելով 'ի մտացու մն գ գործածու է
 ամ անգամոց մերոյ' միայն գ լե գու աւ, և կիստաիրա ցանկութիւն
 կարգ անք յարածամ թ է' Տէր փրկեալ գ մեզ, կամ' տէր սուր
 մեզ միաբանութիւն, և կամ թ է' Տէր յարա դ մեզ 'ի գ ըրմանէ
 մերէ, և անկաւ ե ըկայնամտիմք, զի ոյսպիսի բան մեր, ե թ է
 չի գէ նե ըհակ կամոյ և ստեղծագործութեան նորայ' նոճակէ
 լնելոց գորութիւն բանիս շարժելոյ նմա, (ըստ անկկալութե
 մերոյ) 'ի գոյ թ, որ ոչ երբէք անխ թացու : Ա ան այնորիկ'
 զի ստեղծ գ մեզ մի և նոյն կատարելութեամբ' որպէս ամ որդ իք
 աշխարհիս, շորհելով միտս իմաստութեան, լեգու գիտութե
 անդամ կարևոր, և տէր յաջողութեան, և նախանձ բարոյ
 ընդ մեզ ծնանիլ բնուորեաց, որպէս զի գ գայեալ իմացակա
 նութեամբ գ բանն, հաղորդակցիցուք միմեանց, և շահելով ըզ
 միմեանս յօգնակամութիւն' վոյել լե սցուք գ ցանկալին մեր աջ
 ղութիւն և ազատութիւն : Հատուտե ցէք ուրեմն գ բանն իմ'
 զի յետ շորհելոյ մեզ զայս ամ շարհ, որի առ ի թ փրկութեան,
 նիւ թ երջանկութեան, արմատ միաբանութեան, և օգնակա
 նութիւն յարութեան, պատճառեալք 'ի բարե գ թ ու թ իւն նո'
 գ զոճիլոցէ, ե թ է երախտամտութեամբ գ եռ և ս անկարողաբար
 զայս ամ 'ի նմանէ ինդրեմք', թող լով զայսպիսի այդե ստանք և
 պարտե գք մեր լնիլ ըշտեմարան փշոց, յորմէ ամ բարիք գ ոհա
 նան. և որ ոչ ումեք ետ յաւելի կամ' նոճալ, այլ ամենե ցուն

Հաւատարմութիւն ոչ ամաչիք յորժամ խնդրէք գնմանէ առ
 ներ ձեզ համեմտափայլուն ալգաց, մինչ ոչ խնայեաց 'ի ձէնջ
 վազ մի՛ յաւելի շնորհելով նոցայ . գիտայէք հայք, զի համե-
 մտա մտենեցուն արար ձեզ, և զնոյն համարն պահանջեցեցէ 'ի
 ձէնջ որպէս այլոց, վասն զի, հրահայելով Ազամայ Նախահօրն
 մերոյ թէ՛ քրտամբ էրեսաց քոյ կէրիցես զհաց քոյ, նշանա-
 կեաց, զի գիտմ' ինչ, մէք պարտեմք վասն մեր ջանալ, օգնուկա-
 նալ թեան՝ նորայ ակնկալեալ, և որպէս իմաստնալի անձնիք
 վճռեցին ըստեղծութիւն մեր լինիլ վասն փոռաբանութեան անուան
 տեղծողին, ըստ նոյն սկզբնաւորութեան աշխարհի ուսուցին
 մեզ հայրքն կոչել նմա յօգնութիւն անկարութեան մերոյ, և
 ոչ նորիւ իբրև անբան, ոչ կալնելով օրինակ այլոց, և ոչ գործ-
 ածելով զշնորհեցեալն իբր անդամք՝ ազաչեցուք գնմանէ զի
 լցուակէ զբողոս մեր, և տայէ զմեզ զայն, զոր նմանիքն մեր
 վայելին 'ի վերայ երկրի : Է՛՞ Փրկիչն մեր ասելովս՝

Ի հողեցեք զի բացցի ձեզ՝

Ղերանարագել կամեցաւ զայն բան, զոր իսկզբանէ անտի պա-
 տաւ իրեալ, և բնաւ որեալէր՝ նախահօրն մերոյ . և նովաւ եցոյց,
 զի ոչ՝ հաճի հեշտասիրութիւնն մեր, թէ և ամժամ կարգամք
 անուն իբր և խնդրեմք 'ի նմանէ, նմանեալ հանձարեզն ումեմն,
 որ գուլով յոյժ կատարեալ և ձեր, կացոյց զնա թագաւոր երկ-
 բին զեբակոնցու ամ աշխարհաց տէրութեան իբրոյ իբրև երկ-
 բարդ՝ թագաւոր : Է՛՞ այրս այս, անաշառութեամբ զատելով,
 դադարեցոյց զպրս հպատակաց, արգելեաց զկողոպտութիւն
 իշխմանաց, սպրտաւ այնոցիկ՝ որք ունայնութեամբ անուցանէին
 զկենանս իւրեանց, և վերջոպէս՝ այնքան բարեկարգութեամբ
 ելից զբողաբն՝ մինչ զի բնակիչք բողաբին ոչ թէ միայն պա-
 տաւէին իբրև տէր՝ այլ սիրելին հասարակապէս իբրև հայր, և
 պատարագս մատուցանէին ապա երկարութեան կենաց նորայ . և
 սա ըստորում մարդ, սխառ պարարտանալ 'ի փառս, և խնդ-
 րեաց յարքայէն զի հանիցէ զնկն 'ի պաշտօնէն, պատճառելով
 զի ունիցի ժամանակ պատրաստելու զանձն իբր և պարշխարելու զ
 հանդերձեալ արքայութեան երկնից, համարելով զի արքայու-
 թիւն Ա՞մ փայն 'ի յարս և 'ի փապարս բնակիչացէ ժողովուրդ
 թիւն

թիւն • առ որ խոնարհեալ արքայն արձակեաց՝ նմա, • և ետ վե
 րառե սուր թի քաղաքին այլ ումիք, որ կողոտայէր Կ. քաղաքն՝ և
 նեղէր բնակչաց : Չողաւ այս այս ծեբ՝ ի գեօղ մի, և հանդէպ
 լե բան միոյ շինեաց իւր խրճիթ և բնակեցաւ, անուցանէր ըզ
 կեանն իւր յաղօթօ, ուտէր միանգամ միայն՝ և ընթ մտայր ի բրն
 քար ընկէց մի ըմպելոյ ջուր : Յուռւր միում՝ մինչ ըստ սովորուե
 դնայր յաղբիւրն, ետես անդ Ալուէն մի մնդ ամարուծ, զմոց
 արարեալ զնովով յայնմ աւուր՝ ետես նմա դարձեալ ՚ի միւ
 սուժ աւուր, և սկսաւ խորհիլ թէ ի՞նչ արդեօք կե բակիւն ա
 ղուէնն այն զի ոչ կարէ ելանել. և մինչ յայտախոխ խակմունս կայր,
 ետես յանկարծակի զի արժիւ մի մեծ իջաւ սնդ, և երբ որ զգի
 մի մեռեալ, և ընկէց առ աղուէսին, զոր նա եկեր և էարթ
 յաղբերէ անտի, և ննջեաց վերտին : Սկսաւ տրամիլ ծերս այս
 և ասել ընդ միտս իւր, թէ այտախոխ հրաշիւք կե բակիւն Աճ ան
 բան ստեղծուածոյ միոյ՝ որքան արդեօք առաւել կե բակիւն ընդ
 այնց բանականաց՝ որք վանն անուան իւրոյ թողուն զամ վարս
 իւրեանց, տարով համեմատու թիւն յանձն իւր. և առաջա
 դրեաց այնու յետև զի մի յաւել և ս հողացէ վանն կե բակիւն,
 այլ խնդրեցէ ՚ի Տեառնէ կե բակիւն և ընուլ Կ. քաղցն իւր նման
 աղուէսին : զս կարծեմ՝ ակնուեք դալատան հրե շտակաց խոհ
 արտրաց, և եկեալ ՚ի խրճիթն իւր նստաւ և եկոց յաղօթօ •
 յետ երկուց աւուրց սաստեաց նմա քաղցն և իռնագեցաւ, և
 այլ ոչ և ս կորէր կանգնել, այլ աղօթէր յանուպարդ, և ոչ
 ետես կե բակուր ինչ • և իբրև մեք ի զի ՚ի ստիտն մեռանիլ
 (զոր յանձն էառ սախ երկիւզածու թեան և ուղ զափառու թի
 իւրոյ համարելով զնչքն մեղաւոր) ետես տեսիլ և տես հրե շ
 տակ մի եկն և ողջունեաց նմա, և սկսաւ նախատել նմա զի ըզ
 շորհս Աճ կոխան առեք : Յիսկեալ ծեբոյս ասէ զի՛նչ չար ա
 բարի տէր զի մտառցի զանձն իմ ՚ի ծառայու թիւն քոյ, պար
 տասխանեալ չրե շտակին ասէ վաննէր կամիս իբրև անդ ամաւուծ
 աղուէսն կող և սպասիլ կե բակիւն, և ոչ նախանձիս ընդ ար
 ծիւնն այն՝ որ կե բակիւն նմա • որով Տեառն ունիս ամ կատարելու
 թիւն, և ունելով քոյ զայն ամ՝ կամի Աճ զի դու իբրև ար
 ծիւնն այն կե բակիւն ցես բազմաց, և ոչ որպէս աղուէսն անկեալ

ակն

անկարգիս այլոց ։ Չարթեաւ այրն 'ի թմբու թեմէ և վաղձա
 դակի յարագեալ չոգու 'ի բողոքն , և պատմեաց ամենեցուն
 դատեիլն , և կրկին եմուտ 'ի պաշտօնն իւր ' և ծառայէր ըստ ա
 ռաջնոյ անշահու թեան իւրոյ ։ Հայեցարուք Արամեանք , զե
 ոչ հաճի Աճ անկարու թեանն յատիլ և կարգաւ զանուն իւր ,
 այլ ելանել և ջանալ ցանկաւ թեան մերոյ , ըստ տնօրէնու թե
 նոյն շնորհաց հոգոյն սրբոյ ' զոր 'ի ձեան իմացականու թե և բա
 նականու թեան շնորհեաց , և 'ի ձեանդեան մերոյ ընդ մեզ զար
 գանալ սահմոնեաց , վասն սյարիկ , և մեք պարտիմք ըստ նոյն
 տնօրէնու թեանն արաջանալ , կոնկով յարացուց այնոցիկ ' որք
 փայլն յաշխարհի , և մուսայուք զխարէու թեանն որով ան
 ձինս մեր խաբեմք , թէ ոչ զպահանմք յազօթելոց , և անուն
 Տեաւն կարգալոյ զե թարց գործոյ ' ունայիտ լինելոյ զայն ամ ,
 որպէս և ունիմք օրինակ , մինչ Վովսէս մսիթարէր զժողովուր
 դն , և խնդրել 'ի անունէ ուսուցանէր , ստէ յնա տէր , զե
 գոչեա աւիս ' ի ծնեաց ընդ որդիս իսրայէլն , և չաւե սցեն . և
 յետոյ յորժամ ելին , և սկսան ընթանալ ' առաջնորդելով զնս
 տէր , մասնեաց յեգիպտոսաց յանդունդս ծովու ' և վրկեաց
 զժողովուրդս իւր ' թէ և կարողէր զանիւ միով կործանել մինն ,
 և յարուցանել միւրն ' այլ եցուց , զե ինքեանք պարտին աշխատ
 լինիլ , զոր վասն ներգործարար արիանալով , զերծանելով 'ի
 լծոյ հպատակու թեմէ ' թողլով անհամար յարացուցս 'ի յերև
 ելն և մեզ ծանօթ ' պատմու թեանոյ , տասնից մի (և զայն ըստ
 կարեւոյն կարծ 'ի կարծոյ) 'ի Հռօմնացոց , որոց արիապէս կանգ
 նիլ և օրինատու լինիլն բովանդակ գնախ ' գրե թէ քարինք ա
 զազակինն ։

'ի ժամանակի թագաւորու թեանն Լուսիուս տարկու ի
 նիուսի , որ անուանիւր հպարտ յողագս բազում անժարդատէր
 վարուց իւրոց , յամենայնի հիմնարկու թեանն հռօմոյ իբրև 243 ։
 յետ շինելոյ նոցայ զբազաքն , զօրուորք պատե թագմի սկսան
 ցանկալ նորոգ գործոյ . և թագաւորն յողագս մսիթարու թե
 նոցոյ , հաչակեաց պատե թագմ ընդ Ռուտու լիպիան . և մինչ
 յօրն ամենեքեան բանակեալ կային 'ի դաշտի , որդի Աբբային
 Աբբայուս տարկու ինիուս , և ազնիւ ի խան ոմն կօլէտիուս անունն

հռոմայեցի , հանդերձ բազմութեամբ այլզք՝ նստէին՝ ի տաղա
 ւարի . էհաս զ շար խօսիցն՝ ի վերայ կանանց իւրեանց , զոր իւ
 րաբանչիւրք գովաբանէր կնաջն իւր լինել գեղեցկագոյն , և
 համեստ : Զուսաջադրեցին իսկոյն դառնալ ի բաղաբն , և տե
 անել թէ զինչ գործէն կանայքն իւրեանց , և այնու վճռեցեն
 և գոլով նոքա արբեալք՝ դարձան իսկոյն ի բաղաբն երեկոյն
 և գտին անկանաց անկալիք պէտեւին , անկալիք քսուտին , ոմանք
 ի թէտորանի անցուցանէին զժամանակն , այլ կինն կրէտինուսի
 լուկրէսիայ , նստէր ի մէջ աղախնեաց իւրոց ի տան , և պատ
 րաստէր զհոգ տան իւրոյ , անհամեմատ գեղեցկութիւն իւր , և
 անպատմելի պարկէ շուտ թիւն . հանդերձ բաղցրաբար համեստ
 թեամբն զոր ընկալաւ տան իւր . և ընկերաց նորա՝ հարկա
 դրեաց ամենեցուն գերաբնցել ամա յաճ կանանց . այլ որդի
 Աբբային յէքստուս տարկուինիուս , նախանձելով ընդ առա
 քինութիւն և պարկէ շուտ թիւն լուկրէսիային , խորհեցաւ աղ
 տեղութեամբ վանն նորայ , և սիրահարեցաւ ընդ նմա . և յետ
 քանի առարց , եկն ի տեսութիւն նմա երեկոյն , և պարկէ շու
 լուկրէսիայ , ընկալաւ ամա հիւրընկալութեամբ մեծաւ , չունե
 լով կասկածանա ինչ ի բարբարութեանէ առաջադրութեան
 նորա . և ի գիշերին հրամայեաց պատրուտել տեղն հանգստի
 վանն արբային , և ինքն չորաւ ի տեանեակ իւր : Այլ ի մէջ գի
 շերին յարուցեալ արքայ որդին շարագործ , չորաւ ի տեանեակ
 կնաջն և նստեալ ի վերայ նորա սուր ի ձեռս՝ սպասու նմա ,
 զի եթէ ոչ կատարել կոմիցի զցանկութիւն իւր շար՝ սպանա
 նելոցէ նմա , և սպասաւորի իւրոյ , և յայնն լոցէ ամենեցուն
 թէ տեսի նմա ի զազալի գործս ընդ սպասաւորիս՝ և սպանանի
 երկոցունց ևս , և գոլով նա ժառանգութեամբ քսուտութեան , ճշ
 մարտն լոցէ բան իւր : Երկուցեալ լուկրէսիային , կատարեաց
 զցանկութիւն նորա , որ յետ տիրելոցն ելեալ չորաւ ի բա
 նակն համարելով յաղթանակեալ . ինչոյ առաւտու կոչել յու
 ղարկեաց լուկրէսիայն տան իւրոյ , և հօրն , ասելով , զի ներ
 կայսցին վաղադակի , զի գայ ինչ հարկաւորութիւն ի տան , չո
 քան նոքա իսկոյն ի բաղաբն , ունելով ընդ իւրեանց և երիտա
 սարդ մի զուսիւս բրաւտուս անուն . քաջ զօրաւոր և անուա
 տոհմ

1 արձմ (որոյ հօրն և ընտանեացն սպանանն ալէր թաղաւ որն , սա
 2 մոյն զերծեալէր ցազանն լով զկնքն խելագարեալ) իբրև
 3 մտն սնքոյ 'ի տուն , տեսն զկնքն կօլէտինու սի նստեալ 'ի
 4 յողջս . և ինչ ջանային միմիժ արեւ և իմնալ պատճառ բանին ,
 5 'ի կեանս' ե թէ ոչ առաքինու թիւն որ կորուսի , ' և դար
 6 ձեալ առ այն իւր , ' տես կօլէտինու սիժ , տե , և հաւատոյ ,
 7 զի թէ և սակս երկիւրեք վատաբանու թեան , թողի առաքինու
 8 թիւնն իմ' այլ սիրտ իմ քո՛ւ յի՛մ ժամ . կէքստուս տարկուի
 9 'իբուս . 'ի նն սքոյ անաւան բարեկամու թեան' այցելու եղև
 10 զիս , և 'ի գիշերին ե բարձ սպասարկով զսն պատիճ իմ' զոր
 11 մասն մոյն կարէ գարձուցանել , զոր թէ և մեռան) և պատ
 12 բատէի յաւտջ քան զկորուսանն լո' այլ երկնչե լով 'ի զուր
 13 վատահամբաւու թեան նորա' ոչ կամեցայ նախատինս ինչ 'ի
 14 վերայ քոյ յարուցանել , ե թէ սիրտ քոյ իցէ օրպէս սարտե
 15 ընի' ջանալոցես աւնուլ զվե՛ժ կենաց իմոյ , և թողուլ .
 16 յոշն սրճի օրինակ , զե յետ կորուսանն լոյ վատաքինու թե' ըզ
 17 պարկէ շուտ թիւն և զպատու թիւն' մասնէ գերագոյն' :

Է՛ք իբրև աւարտաց գիտոս իւր , մինչ նոքա ամենե
 րեան կային ապշուցեալ , էհան սուր ինչ զգետե իւրմէ և մը
 խեպ 'ի սրտի իւրոյ' և մեռաւ իսկոյն . այն նորայ և հոյրն ան
 կան 'ի տրտնու թեան , այլ 'ի բիտասարդն իբուտուս , փութա
 ղու էհան զսուրն 'ի սրտէ կնքն բարեկամին իւրոյ շարտխեալ
 անմեղ արեամբ նորայ , և համբարձեալ 'ի վեր յերկինս , երգ
 վառ տնուն լ՛ձ աւնուլ զվե՛ժ կենաց պարկէ շտարկնայն' արտ
 րել և զթողաւ որն' և սպանանել զամ' մոնկուս նորայ : Չար
 մտցան յամ' ժողովուրդն , յորժամ լուսն այսպիսի բան 'ի բերա
 նոյ նորա , քանզի համարէին անս խելագարեալ , որ դարձարա
 թեալ առ ժողովուրդն որ լային դաւանապէս' անարժանէ , տե ,
 արտատուս , ուր գոյ հուր վե՛ժ ինդրու թեան . և այսպէս ծու
 նոց բովանդակ բնակչոց հաճայ ակնկալուլ և վասն մանկանց և
 կանանց իւրեանց յանիրաւ բարբարոսէն որ թագաւորէր , բոր
 բորեաց 'ի սրտի անեկեցան զսէր ազատու թեան , և ստեալ ա
 մենեցուն հաւանու թեամբն ծեբակուտին , եւ 'ի վերայ Տարկու
 ինի

ինիւսին , որ բանակեալ կայր 'ի դաշտի , և ծանուցեալ և զօրացն հաօմէ սղոց անիրաւութիւն թագաւորին' և զհամբան անուշան հաօմայեցոյ , դաւաքան տեւեկէ քեան 'ի յետս 'ի թագաւորէն , և փախեալ թագաւորն ընտանե զքն ողջուն , և զերձան հաօմէ այիք 'ի բարբարոսէն , զոր այնու յետե սլ օչ ևս կայոցին թագաւոր' սլ հասարակութիւնն կառավարէր , և եղևն 'ի հանգորութեան ժամանակս ինչ :

Սհա տեսէք սղգիւն զեղի ցանկութիւնն արցթս ոչ ինչ օգնէ , զի եթէ և սրբա միայն զարցթս անիշէին ապացան կարելի արդեօք զի շարն Տարկու ինիւսն դեռ ևս մեծ տեծ շարութիւնս գործիցէք , և ժողովբոցն հաօմայ 'ի ձեռս իւր մաշեցէր , զոր արիւթեամբ իսկոյն վանեցին . սլ մարբանիլ , աբիանսլ , խորհիլ և առաջանսլ հարկէ . և երայսպիկ դամի , անե թիւրապէս գոյ և անդ սղստութիւն , փառք , պատիճ , և ամ ցանկալիք կենաց . թէ և զարցթս ձեր' և արգարութիւն նախնի սլ մե բոց պահպանէ զմեզ մինչև ցայժմ , սլ ոչ երբէք կարեմք հասանել ցանկալոյն մերոյ , բունզ քթացի սլ Տեառն , ըստ առակին զուցանէ մեզ ժամանակ երանե բոց 'ի անե , կարելով այսօր մի կողմն' և 'իսղեւն միւս , սլ թէ հատն ոցիայ միւսք 'ի նոյն ասն' անկանելուէ 'ի զերայ մեր գտունն , և կորե լոչեմք մտնդաման : Վասն այրարիկ , և Փոկիչն մեր ասոց

Բազխեցէք զի բացցի՞՞՞ն զ

Որպէս զի ճանաչելով զհարկաւորութիւնն մեր , և ծանրով անզին ուր գտանի , երանեմ 'ի ինդիր' օգնակումս թեամբ սր որ գիտէ ցամ պիտոյս մեր առաւել , բանդոր ինդրեմք և լիմ նամք , ըստ թուրքոց առակին թէ , սկնդէն հե բաքէ թման դան բէրէքթթ , և ոչ թէ մնացէք իբրև անբուն բնկալմանսլ 'ի մուրթիւն , և հայցեցէք 'ի ճեռանէ . և զօգնակումս թեան որ միմեանց առնել կարեմք , ոչ երբէք զարգանայ Կմ զ սղգի մեր , զի աւելոզն փքունայ' և կրոզն անարթան համարէ , մինչև զի մինն մայ շարագունեզ բարի' և միւսն 'ի շարե շար , և երկուսն 'ի միասին իբրև ոչ ինչ , հարմարեայ առակին էրգբրաի որ ասէ սնդամք մարմնոյ նախանձե սլ զի զշտատանս իւրեանց յարմարինն ուտէ , յառաջարկեցին շաշտատն է կրկին . և մինչ քաղցն աս

յորովայնն , նուաղեցան և ինքեանք՝ և մեռան ամենեքեան՝ ի մի-
 սնին . սին համեմատ , թէ և մէք ոչ համարիցուք անուն Հայո-
 թեան մեզ իբրև որովայն , և ոչ աշխատիցուք մէք . իբրև ան-
 դամք յայնմ յորովայնի , ան լինելով աչ , ան բերան , ան ձեռ-
 և այլն , և աշխատիցուք հաւասարապէս ըստ իւրաքանչիւր ումէք
 կարողութեան , ոչ եմ լինելոյ զձորդ , և միշտ մնալոցի մք ՚ի
 անկեան մեռոյ , որոմով թիւն մեղ , ծաղը դրացեաց , և զգո՛ւե-
 ցուցիչ ԱՅ , որ ունելով զամ շնորհ նորայ իբրև զայլն որք
 պարծին փառօք , մէք ըստ անհաւատարիմ ծառային ոչ ջանամք
 շահել զքնկալի ան մեր քանկաք , այլ թագուցեալ յերկիւղէ
 (ըստ մեր կարծեաց) իստամբ տկու թեհէ Տեառն մեռոյ՝ կրե-
 լոցի մք հաւատուա , որպէս կրե մք ներկայ , զգատիժ անարժա-
 նաւ որով թեան մեռոյ , որպէս ծառայն շար ՚ի Սուրբ Եւա ետա-
 րանի ունիմք օրինակ և ե թէ ոչ հարկադ բիցէր զնս մտածուին
 երկարաբանութեան , աճե լոցէի սաս բաղձ՝ զկացու թիւն սա-
 կոյ քաջալի բու թեան ՚ի գարծելն , (որպէս և ստեղծողն անի
 գովարանի ՚ի գարծս իւր , ըստ շարակնոցին թէ պործ քոյ ըզ-
 քեզ օրհնեն) և ՚ի կիրաւնու լն , թէ ՚ի սուրբ գրոց՝ և թէ ՚ի
 արտոքին յայնպիսի գրեանց՝ զոր արժանիք համարեցան լսելոյ ,
 և ՚ի բնական մտածութեանց , զոր անթիւն և անհամարս հար-
 մարին բանիս . զոր անցառնելով զամ ՚ի բննորով թիւնս երկայնա-
 մտաց , եղից միոյն առնջի զայն բան Ենորհալոյն՝ որ սագօրէն
 և քաղցր չափաւորութեամբ բառից յորդորէ ան լով

Զանիւ հասցես համայն շնորհաց ,
 մի ծուլ կենար և դեգե բաժ ,
 թէ գանձն քոյ տաս ՚ի ճըլ գանց ,
 հասցես իմաստըս գերի մաց ,

զոր ցանկամ , ե թէ ամ հայր , կամ վերտետ սուչ մանկանց , ջա-
 նասցէ ՚ի սա ամ ինչ ընդ ունակ մաս մանկանց , մուծանել բանս՝
 ե իմացուցանել զբու թիւն բանին , զոր այն ևս կալէ լինիլ
 յոյս մեզ , և մի թիւս որով թիւն տննեցուն , իբրև ճանապարհ ջանա-
 ց և իրաւապէս ցանկանալոյ շնորհաց և աղատութեան :

Արջապէս ,

Զոր ինչ արժանէ արդ , ազգք իմ , իբրև վերջաբա-
 նա

Նույն թիւն ինչ երկայն և տաղտկալի մեկնութեանս անտէր (որոց անկատարութիւնն խոստովանեմ անկէ դժ) այսէ , զի ոչ հաճի աչ միայն զորոյժն , այլ կամի և գործ . զի աղօթմն ուղղութեամբ թէ դաւանողն յայտնէ իսկ գործն ոչ թէ միայն հաստատէ զայն , այլ տայ մեզ փայտեղիլ զայն երջանկութիւնն . որ երբեմն յուսակտար առնէ հնկայնոյժ ի ձեռն աղօթից , որ յեւեալէս և խախտացուցանէ զհիմն նոյն ուղղութեամբ թեան մերոյ , ըստ բանին որ ասէ

Հուատք առանց գործոց մեռելապէս .

Ի՞նչ ընդունայնէ մեզ յուսով զի հրաշ ինչ առնե լոցէ մեզ տէր , վասն ստեղ գոյնն մերոյ յաղօթս , զի եթէ հրաշն ևս լինիցի և կատարիցի , ոչ ունիմք կարողութիւն պահպանելոյ զայն , այլ իբրև մանանայ երկնից , իմ ժամ պարտի հրաշն այն ի վերայ մեր լինիլ , և մեզ ընդ ցանկոյնն մեր պահպանել , որ անկարէ լիւ և ոչ եղև երբէք ի վերայ երկրի . այլ ամենքեան որք յարեան արիւթ թիւն նոցայ արար , և որք կործանեցան ոչնչայոն ի ներքայ թագաւորութեանն ծաւալութեան և անմարտանութեան , երկայնամիտ լիւրք , զի յուե լի բանս զչորս հարիւր ամէ . յորմէ յետէ սկսոք իջանիլ ի փառաց , և ոչ երբէք արիւտք գոնեալ բառնալ զբարինս ճանապարհի մերոյ , որպէս զի յետևողք իջանողք մեր իջցին հանգստութեամբ . այլ թէ կարոցաք դեռ ևս արգելուին ինչ վասն նոցա պատրաստել . ոչ խնայեցաք , որ զայս ամ գործէ թէ շնամեոյ զի յորողայթս արտաստեն վասն միմեանց , և ամ որ ընտրեալ իւր ճանապարհ . ընթանայ թարց անխայե լոյ և գթալոյ մոլորի լոյն , և ծիծաղի ուրախութեամբ գլորման նորայ՝ առանց զգալոյ զի անդաք են միայ մարմնոյ . և թէ պատահաբար տեսանէ զճանապարհ իւր հարթ համարէ զինքն մի այն իմաստուն , իբրև հարթ ուրիշ պտուղ հանճարոյ իւրոյ , և տղէտ համարէ ամենեցուն , որ զայս ատելու իս ի մեզ ի ծննդ երեւե երկի բնաւորեալ : Տեսէք ի Հնդկիս ի վանապան տեղես , ուր գտանի յաղգէ մերմէ , թէ որքան անմարտանութեամբ կենցաղաւարին , որ գրեթէ ոչ գոն երկու ի մի կամս , ամենքեան պահանջեն պատիւնս , և ոչ որ յանձնառու պատուէլ , ամենայն որ համարէ զինքն միայն , փնչ ոչ որ կամի խոստովանիլ զպակասութիւնս .

և այսպէս անմիաբանութեամբ, յորժամ խառէ զնոսա սոճթն
 իբարարութեան իւրեանց, և մինչ տեսանեն զնոճաստութիւն
 իւրեանց առ հասարակ, հաւաքանալ կարգան թէ՛ Տէր փրկեա
 ղ մեզ • Յիշեցէք առանկն որ ասացին թէ մին ձեռն ծափ չի
 տայէց, և ուսարուք համարել, ակասին իբրև աչք, բակասին բե
 րան, և անենցուն անդակք միոյ մարմնոյ • և խորհեցէք, զի
 եթէ սգիտութիւնն նոցա իցէ նախատես լի՛ դուք ոչ կարէք
 պարծիլ, այնու՛ զի անդակքէք պակասաւ որ մարմնոյ • և ջանացէք,
 եթէ աչ ձեր ոչ տեսնէ, ձեռակալ օգնական եղելուք դործա
 կցութեամբ դաւարանի, եթէ ակամ ջն ոչ լիէ, աչկն տեսանէ
 զնշանակութիւնն բա՛նի, և միան ըմբռնէ, և սոյն միաբանութեա
 թողէք ատելութիւնն որ զմիմեանս դազանի ստէք, զի լինիցի
 մեզ յայնժամ թմ տեղիս մի գլուխ, մի անուն, մի ձեռն և այլն,
 որ յեմեապէս զայս միաբանութիւնս պատճառեցէ ՚ի մեզ բա
 րեկարգութիւնք բարութք, և յորդորուին միմեանց, հանդերձ
 յախանձաւ որ դուն ընդ այլոց, յարուցանէ լույս ՚ի մեզ զցան
 կութիւն փառաց և աղատութիւն • և զկնի ժողովի լայն սակաւ
 ուց թէ ի՛նչ այդեօք դուցուք զցանկային մեր, օրինակեք այլոց,
 առաջանալով՝ աճ թերութիւն ՚ի ժողովէ յայնմ ընանիլուց, և
 թմ գտուսութիւն միաբանութեամբ գիւրիսնէ լինելոց • և
 այնքան բարութիւնս ճնանիլուցէ վասն մեր, մինչ զի ոչ կարեմք
 արդէն մտաւ աճել, և վասն այս պատճառի, արտու զիմ ՚ի նոցա
 նէ որք բազմապիսի պատճառս իբարացիս ետուն, այսինքն, եթէ
 ասացոյց բայէք զգորոցս՝ և ուսուցէք մանկանց, և կամ գնացէք
 երկիրն ձեր՝ և սկսանիլուք տիրել և կառավարել, ունայնէ լի
 նելոց սակս անմիաբանութեան մերոյ և բարձրանալութեան,
 վասն զի ոչ դք համարէ զինքն, և ոչ ինչ հայր որդոյ իւրոյ, տը
 գէտ մինչ տեսանեն կատարեալ ՚ի լլգնութեամբ ծար գրելն, որպէս
 և երբեմն գալութիւն լուս վասն այնց երիտասարդաց, որք ՚ի
 քսան և երեք ամս կենայ իւրեանց գրեցին թուղթ ինչ սիրոյ
 առ բարեկամս իւրեանց, ուր երգնում ոչ այլ ինչէր արժանա
 ւոր տիոյ նորայ՝ քան թէ զգեղեցկութիւն գրոց, որ երկուս
 սոցս գրչաւ միով գրել ոչ կարեն, և այնպիսիքն փքացեալ ՚ի
 կատարելութիւնս իւրեանց, հաւատան թէ չունին թերութիւն

որպէս և երբեմն վասն այնպիսի բանից հակաճառին օր իտաբար
 որ յայլմէ լուան, և ոչ երկայնամտին գովաբանողն այնքով
 (այլ կարծեմ ոչ գիտեն) զի հնգետաւան ամեայ պատանիք այլ
 ազգաց, ոչ թէ միայն գրեն ուղղ' և իմանան բազում լեզուս,
 այլ և երբեմն վերակազուեն այնպիսի գործոյ՝ որ ծեբէն 'ի մեզ
 հազիւ կարեն իմանալ: Արդ դուք երիտասարք հայոց, գիտացէք
 զի զամ արիութիւն 'ի վերայ երկրի՝ եղև գործ երիտասարդաց,
 և ամ յարթանակութիւնք վայելցին երիտասարդք, զոր 'ի պատ
 մութիւնս նախնեաց անուանադիր տօնախմբին, և զգտողայէք
 զի ծեբէն անցուցին զժամանակս իւրեանց, և բնականապէս այլ
 ոչ ինչ կարեն գործել, այժմ ժամանակն 'ի ձեռս ձերէ, վասնէր
 նստիք իբրև անգամայութ, և նման կորեան փունկի պարտիք զի
 յետ ննջելոյ հարց ձերոց ուտելով զմարմինս նոցա, ապա թէ
 շարժիցէք 'ի տիղզէ ձերմէ, մի խաբիք զանձինս ձեր թէ գի
 տէք զամ, և մի համարիք զի լուութք անցուցանելով զկեանս ձեր
 արդ իւնաւորիք համբաւոյ խոնարհութեան, որ անդ բազարձարք
 գիտութիւնէ՝ և նշան յիմարութեան, համարիք զձեզ թէ
 ուսաք զամ արժանաւորն, մինչ զեռ փորձեցի, զի եթէ հարցա
 նիցէ ձեզ զքսև իցէ բան թէ 'ի օրինաց և թէ 'ի կալեաղբու
 թեանց յայսմ քաղաքիս, վրդովեալ մտքք ըստ հաճոյից կանաց
 ձերոց պատասխանէք, և եթէ յայնպիսի անտոյդութիւն ձեր
 պատճառի լոցէք զկարծութիւն ժամանակի՝ ձերոյ, մինչ ոչ ինչ
 ունէք աւնել զօրն ողջուն, պատճառէք թէ բազում գրեանս
 ունէք գրելոյ, մինչ գրելն ձեր ոչ յապագի միջև ք ժամ
 կեռ աւարն, և բազում ժամք դատարկ 'ի միջոցին. և սրով ձե
 տևէ անց իբրև մի 'ր երիտ բաժնոյ կենաց ձերոց ոչ ինչ ծանեաց,
 թող թէ գործելն որ ոչ գործեցիք, անարժանէ անկախութ
 թէ գործելոցէք այսու յետև ապա ուրեմն վասն էր աղաչէք Ամ
 փրկել ձեզ յայնպիսի կարութեանէ՝ որ թուի թէ հաճեցաք, և
 շնորհակալ լինիք 'ի տեաւնէ զի ոչ աւնիք գլուխ և պետ, զի
 բռնադատութեամբ արայէ ձեզ գործել. եղև լոցդ այսր սակմ
 նախապէս՝ որպէս զի դրացի սպաւանք ձերոյ ամօթս լիցին,
 քանի վարդար և 'ի ձեզ երևի նշոյլ ինչ այնպիսի լուսոյ որ
 հարկաւորի մթութեան նոցայ՝ այլ յոչնչանայ յորժամ արե

զանն ծագէ՝ վերջապէս զայս Թմ պակասու թիւն յայնժամ յայտ
 նեցի՝ որպէս բազում կրկնաբանու թեամբ 'ի վեր ճառեցի՝
 զոր յոյժ արժանաւոր համարելով քան զԹմ, ասեւ խնդրեմ
 խոնարհաբար օ

Հաւատացէք հայք պակասու թիւն ձեր ,
 Սիրով ջանացէք միաբանու թեան ,
 Ժողովեցարուք 'ի քննու թիւն ձեր ,
 կշռեցեք զձեզ ընդ այլոց ազգաց ,
 Ճանաչեցէց ձեզ անաչառու թեամբ ,
 Խորհեցէք անդէն ըզել փրկու թեան՝
 Եւրգտջիք յայնժամ ամենայն բարի օ

Տես ազդարար և 'ի միտ առ
 և ազգի քոյ ցոյց ան պատ կառ
 Զի լի կարճէ զէ ունի Դս
 անոր անցոր և ունի Գս
 Զի թէ կամի որ ելա նեւ
 պարտէ նմա միշտ ակա նեւ
 թէ իւ այլ որ կան արդ կանգուն
 օրինակել ջանայ հան դուն
 Որպէս թէ որ կամի ու տեւ
 պարտէ ջանալ նախ պատրաստել
 Եւ յպէս և մեք մինչ ոչ ջա նամք
 օրինակգբ ոչ ընթա նամք
 Մնայոցեմք մինչ յաւի տեան
 այս անախորժ և վատ անկ ման
 Եւ անթիւն որ պարծե նամք
 թէ 'ի ժամու ոչ մոռա նամք
 Լինելոցէ այնպէս ու նայն
 որպէս այսբան ամք որ ան ցան
 Քանզի այլէ զոր միշտ իւօ սիւք
 և զանապան զոր արդ գոր ծեմք

Այսպէս յայտարար Եւ

Այլ այնէ գործ իմաստնա
 որ ընթանայ ըստ շնորհա
 Որ տաղօրէն քաղցրաբա
 թէ յառուիէ գործն 'ի բա
 Գիւն զբռնէ Աստ Կաճայ .
 ուսուցանէ երգել լէ
 Իանք թոյ նորք յարտարէս
 Գործքդ նոյնն յեփեէս
 Իճ զ ընդ դէն կալ հրամա
 սչ հնարանդեաց պատմիրա
 Իճ ուրգք թոյ ոչ նոյն
 'ի ճշնարէք ճանապար
 և այն

Ապա ուրեմն ասայ վար
 և գործեցէք որպէս պար
 Կալցուք շաճիղ հռօմէս
 որ աշխարհի օրէն է
 Կամ այլ ազգաց որք են պայծառ
 լուս աշխարհի աշտանակ
 'ի սոյն անկման էին նս
 որ այժմ 'ի մեզ պարսուեալ
 'ի փաբան արիա
 սահաւ ջանիւ ազատե
 Այսպէս և դուք որդիք հայ
 սիրէք միմեանց այժմ հարս
 Ջան ձե ր իցէ առ մի վաղ
 առ այնպիսիս որք աճե
 Նստէք խորհուրդ և խորհե
 զ թ ե բու թ իւն ձե ր քննե
 Իճ ճանապարհ զե լծանե
 ջանացէք մի շտ հնարե
 Այնու յե աև և Տէրն
 լու ի լոցէ վաղօթ ըս
 Իճ տալոցէ ողորմու
 ձեզ յաղթանակ արիու

լոյն
 լոյն
 նէ
 նէ
 ին
 զուհն
 զն
 զն
 զն
 զն
 զն
 զն
 զն

թ իք
 տիք
 ցոց
 ցոց
 վառ
 քայ
 կայ
 ցան
 ցան
 կայ
 կայ
 ճան
 ցան
 ցէք
 ցէք
 լոյ
 լոյ
 մե ր
 ձե ր
 թ ե աւբ
 թ ե աւբ

Պոլով յաւատի միաբանութն ժողովողէնցն Եօլանդիզաց
 ընդ աղջն Փրատիք, յանձնառնելով զնոր օրէնս նց, թմ պատ
 րաստու թ դիմել վարկան անգլիացիք ընդ դէմ տեղիս յօլանդիզաց
 արք են յայսմ կողմ հնդկաց, սոց ՚ի 22 ե թրդ նախ անտոյս ե լին աս
 տէն Պատիօք և Սէնտու բիժն Պատե բազմական նաէքն և կատարին
 մէրի, վեջիմստ, անա և ջակալ բեռնակիր նաէքն թմ պատե
 բազմական պատրաստու թ և գրօք, զոր հաւատան առ Տրինքլմալե
 առ ՚ի յունիլ զտեղին այն վճ սրինն օրանջին, զոր և սկոչի ստադ
 Տօլգէր : ՚ի մոյն առուրն ե լին Ռէսիստանս պատե բազմական նաէ
 հանդի ըմ այլ 2 նաւա, զօրօք և թմ պատրաստու թ, սոքա առնն դի
 մեւցին Մարտոյս : դիման կն ենթ հրատնց կօմօր օր Ռէլինէրին
 էճ անտոյս 25 ե թրդի Պատոնե լին Լարդ Հօբէրթն ե
 լեղէ աստէն Սուլիֆտ նաւա առ վեպոգիաթ ան վճ անց բանից
 Լուրէ յատարակիցն, զի զաւագ որդին բարձրագոյն
 Կիզանայէ յանկարծակի գողանի ե լեւէ առ Մարաթ այն, հան
 դե ըմ զանագան ի շահօք, սոսոր յէրգալաբադ գաղաթ ՚ի գղղ
 մանցէ չգիտե նալով զպատճառն ե լանիլցն նորա :

Հնունդ

Կախայ անոյ հինգ երրորդի ծնաւ Տիկին Մէրլան
 Կազար Կամբլեան որդի մի : էճ ՚ի սոյն անոյ 27 երրորդի ա
 առն կիտակի Մկրտչաւ և կոչեցաւ Եփեսփ որոյ կնքահայրնէ
 Պարոն Եարութիւն Մարգսեանն :

Հնունդ ՚ի կալ կաթմայ

Կախայ 9 առուրն չորեք շաբաթի, հաւախօսի ընդ ա
 առուրն : Անուհի Տիկին Դուլամուճ Պարոն Դասզար Եա
 բութիւնն անն ծնաւ Դուստր մի :

Մաս

Էբաթ 27 առուրն ուրբաթի, առաւօտեան մե
 Յ 1/2 ժամին հանգեաւ ՚ի Տէր Տիկին Էղիսաբեթի Սիմէօն Մկ
 առմեանն • թողեալ բոլոր ընտանեաց անմիթար ե դաւ բ
 անշիջանելի և վէր անբուժելի ՚ի սլաի Սօր իւրոյ :

ՎԻՃԱԿ ԱՐԿՈՒԹԻՒՆ ՄԷ ՀՐԷՒ ՀՆՐԷ ՖՆՆԷ

Բաժանեալ 'ի վերայ 1000 վիճակաց որոյ միոյ վիճակն մին հարիւր ֆանամ, և մին ֆանամ ութ ջեստրի խառջ, որ սա վիճակըն ամսիս 10 ումն սկսանե լոցէ վաճառելն, ով դք որ կամեսցի առաւել բանիս կողմանէ ճանօթանալն կարողէ Պարոն Պետրոս Բարու թիւնեանէ տեղեկանալ, թէ վիճակի գնելն և թէ յատուցանել զգինն վիճակին և այլն: Կա ևս վնամ գանձս ժողովել 'ի ձեռն Պարոն Պետրոս Բարու թիւնեանին զոր նայ հատույանն լոցէ զորքանութիւնն բաղտաւոր վիճակաց յետ հանելոյ 100 ինչ 10 սովորական վարձն, և յետ աւարտման վիճակարկութեանս ըզկնի 2 շաբաթ ժամանակէն, և յատկութի վիճակաց 'ի վսյր գնն:

1 բախտ	8000
2	4000
3	2500
2 .	միոյ յատն	800	.	.	1600
5 .	.	600	.	.	3000
10 .	.	300	.	.	3000
40 .	.	200	.	.	8000
100 .	.	160	.	.	16000
840 .	.	60	.	.	50400
					<hr/>
8000	գումարնէ վիճակաց և և գրամոց	.	.	.	96500
	առաջի վիճակն ունի	.	.	.	1000
	վերջի վիճակն ունի	.	.	.	8500
					<hr/>
	գումարնէ ֆանամ	.	.	.	100000

Որոց միջի սորայ ոչ գոյ գատարկ վիճակ, այլ բոլորն աւարտաւոր ըստ վելն:

Յարգութեան բրթ և եկամեխանչե Նաւանց :

1	Եւ խայ	3	էհաս քարխան	Յէրիլիսին	Ջոնպէ կէտ	մնծն	'ի լծն	ճնայ
		4		Հիուգ	աննայ	Նաւն	'ի աշխու	
			խաղաց	Յէրիլիսին	Ջոնպէ կէտ	մնծն	առ ծոթ	
		6	էհաս	Սպիէտին	Ջէկէլ		'ի սուլ	ինանգայ
				Սփախն	ռիկովթի	Նաւն	'ի մաղէրայէ	
		9		Մնծն	սէնտորո-իան		'ի ծովու	
				Ճէպմէն	վիջլէնտ	Նաւն	'ի կաղ լէրայ	
		11	հասին	Սկրօդէրին	Ազիայ		'ի բօսուեայ	
					Ջահանայ և		} 'ի տընկբարայ	
		12	էհաս	Գռին	էլիգաբէթ			
					բրէ Կ Գի լթօրգ	Նաւն	'ի կող լօրայ	
					սու իժտ			
					էքպէրի մէնթ		առ զատրայ	
		13	էհաս	Ըսպէն	մէրի	կատարն	'ի մու չլբանէր	
				Դէնտանին	կատարինայ	Նաւն	'ի նազուրայ	
				Րիդին	սէզար	առ	կարնդի	
				Ֆէրգիսանին	ազրէս	մնծն	'ի փուլթի շէրուց	
		15	էհաս	Իռքէրին	պէնսիլվէնիայ	Նաւն	'ի բթախուց	
				Լրակէ	այլիգօ		'ի մաղէրայ	
		16		Ջօս ջ քրայտին	գիանայ	մնծն	'ի մու չլբանդարայ	
		17		Մկէնջէ	վիզլանտ	Նաւն		
				Լէնէնին	բօնդ		'ի կալ կաթուց	
		19	էհաս	Ռօյալ Ադ միրան	Կլօստր		'ի բու մբայուց	
		21		Կլէրկսօնին				

21:1 Կատ քախտան Ծորօին
22 Լ

Նօթ լվէնին .

Լօրէլ նաւն
տաճօլկ առ հարստ սյին կողմն
տաճօլ կաէնդ էր արևել լեան
ճարից յու էլէլ մինա առ մանկից
ռէզ ստէնս արևել լեան

սիզէր
աննայ
ջէկալ
սէտիւրիծն
վեջլէնա
մէրի
կատրին

էհաս

23

ԵԼ

24

25

26

28

Եհաս

30

Մարթիւրին
կէ մագին
Սկբօգէրին
Թէրիտօնին
Ծորօին
Նիւբիգինին
Մէրինն

Գլատից
լատ լաս
Զուանայ է լիլարէթ
սուրիցա
լատէլ
աննայ
բէն ջու մին

ի կող կաթ ու ց
առ տրնկ բար
առ միգագ փաթ նաւ
առ կալ կաթ սց
'ի կօրնգ ու ց
'ի փու լիլնանգ սց

Կատայ անոցս 26 է բրորդի է լաւ աստէն Պարնն Եզլոէի Տէր կարապէ տն առ մու ջ
լիւանդ տին : Է՛՛ Ի սոյն անոց է լիլու է կն առ Պարնն Մասակ շաքսանն բու մբայու ց
Է՛՛ Ի 21 է բրորդի անոցս է կնն առ Պարնիք Մասայ կաշիկ , կարապէ ա Տէրապէ ա
և Ընդրէ ա Պորդիննանն , Ի Մարտանայ . Է՛՛ 30 է բրորդի է կն Պարնն Սնդրէ ա
Կարապէ տն :

Կէ բքոյ գրածս մտր րառուքն ճարտէքէն քանկարու արարնաց և անաս
 ջեղնաց յատկութիւնսց Կախայ ամսոց 28 թիւն Փրկէն 1795 ։

(Եզրչումն զինաց քննքնն)

Բանուկի լէվ տփայլ ապրիլումն որոյ կէնն ճարմակ լինի քի զտարն	42 յունիս
ևս դօլումն չորսէն 1 բաժինն ճարմակ լինի	40
ևս սէ ումն տանէն	38
ևս չարումն բայրն զէ զին լինի	35
մայր ուղնիլին բոլրն առաւ և կէնն ճարմակ կապի ևս իւրնէ լինի	33
ևս շարուն փն քաժինն ճարմակ	30
ևս դօմ մունէնայ եօլինէն փն բաժինն	27
ևս կապի ևս չունում լինի կապած	25 1/2
Քողնազարոյ ցեղն դօմ չուննայ կապի իւրնէն լինի կապած	24
ևս դօմ ունէնայ	23
Շիբուրի երեք նախի կայնայ ապրիլում	21
Սէ տապատի փն նախի ապրիլումն	27
ևս 2	25
ևս 3	21
Քուխտայ ալարած ապրիլումն	12
ևս անալրած ևս	9
Գօմ ուարնագարի ապրիլումն	4
Հարանդը 70 թօլանց փաշակի փանջ ունիկ ջէլն քի քուռին	110
ևս 60	100
ևս 55	75
ևս 50	65

60
55
45
40
50
33
63
58
16
12
8
26
23
50
30
26
23
19
18
15
12
45
35
55
46
40

ավալ բալուշէրի փուշակին

ևս 45

դուռմ

ևս 43

սէուին

ևս 40

չարուին

ևս 38

մարտիրոսին

ևս 45

Իրկայիտորի կարմիր ջէլին

Դաճրի ավալ ջէլին

ևս դուռմն

Մէգարտի նարաբին ավալն 4 ուանկին բարակ խաթէր ունենաց

ևս դուռմն սէուին

Օրանկչային ավալն 40 ձեռնին

Օրանկչային դուռմն

Օրանկչայի սարին 50 ձեռնի

մարդիու զուխնին 20 ձեռնին ավալն

ևս 20 դուռմն

փուշակի քաթարի դար 12 ձեռնի զուխնին ավալն

ևս 12 դուռմն

ևս առանց քաթարի 12

ևս 12 ավալն

ևս 10 դուռմն

մարդերու ավալ ջէն ավալն ֆիքուռուին կէսն մտիճուր քաթ ըրդար լինի

ևս 50 չապարակն

ևս ավալն 50 ձեռնի ավալն

ևս 50 դուռմն

ևս 50 սէուին

Թեմակի տօփիս թին ավան 10 ձեռնին	27
ևս 7 օյուժ 10	23
ևս սէյուժ 10	18
Կիւղանի սըտորմանն իսողլուին ավան Թի 15 թարդինն	45
ևս 7 օյուժ	40
ևս սէյուժ	21
Կիւղանի սըտորմանն	14
Հափայ աղլուին Թի 7 թարդինն	28
Հափայ սարին 16 ձեռնին	29
ևս 14	26
Կէիդ ապատի բու թարդին 16 ձեռնին	90
ևս սարին 16 ձեռնին	150
Քուղլի շիր շարարն ավան	40
ևս դօուժ	35
ևս	20
Թեմակի 20 ձեռնի սարին 2 1/2 ձեռն Լէնքն	65
ևս 18 ևս	60
ևս 16 ևս	50
ևս 14 ևս	38
Գօլքադանն	27
Մուկկադօթին 10 և 8 ձեռն ձիքս և 2 1/2 ձեռն Լէնքն	19 1/2
ևս 8 և 6 ձեռն ձիքս և 2 ձեռն Լէնքն	13
ևս 6 և 4 ձեռն ձիքս և 1 7/8 ձեռն Լէնքն	11
Հարչայ բլբուղօ ձեռնի սարին	50
ևս ևս 18 ձեռնի սարին	45
ևս ևս 16 ձեռնի	40

Թի քառնին

մուշկապարին 20 ձեռնիք
 մուշկապարին 13 ձեռնիք
 մուշկապարին 16 ձեռնիք
 ըստ այ մուշկապարի 0 թին

բանկայու ուղին Ֆի քանդին այսինքն 500 ուսթըն
 մագրասին ուղին
 կրնչթի թէին
 գէնագարչակի թէին

(Ուղ և թէ լեզնաց գիննէ)

(12000 թէ գինաց գիննէ)

բանկայու շաքար ավան Ֆի քանդին
 ևս շաքար դուռն
 ևս դուռն
 ևս կարփի մուստարդն
 ևս սողմ թին
 ևս թիլէն
 ևս շաքարակն

փիլիէն
 ևս փիլիէն փէթն
 ավալ ուսթնագարի բրինձ Ֆի քանդին այսինքն 9256 և կէս ուսթըն
 դ ցուռն

կարգապան բրինձն ավան
 ևս դ ցուռն
 ևս սէուռն

կանխիթն
 ուսթուռն

25
 22
 18
 6 1/2

20
 30
 21
 19

17
 14
 11

4
 7
 28
 16

50
 20
 100
 90

75
 60
 50

80
 55

քաթ առայ պիղն
 կանանչ գալն
 թռևար գալն
 ևս կարածն
 քու թիւն
 դնդայ ջօլն ցարէնն
 դուգիւուն

85
 45
 60
 60
 60
 90
 65

(Ննու ապրանսց գիննէ)

Ննու ալալ կուկոն ապրի շուան ֆի փիբուլն ք 133 ուաթ ին 33 տուկլէն	225
ևս դուս	190
ևս սէուսն	90
ևս շարուն	80
ևս քանդն	9
ևս 45 փէ թի սիտին Կրմիլ Կնչ Կրմիլ կարող ուսի սէվ և 3րմկ ֆի թանն	18
ևս 45 փէ թի վեւն Կրմիլ սիտին ֆլուրն	16
ևս 35	10
ևս 35	12
ևս 45	16
ևս	6
ևս	5
ևս	2
ևս	5
ևս	28
ևս	45
ևս	1

Ֆի բուսին

Կրմիլ Կնչ Կրմիլ կարող ուսի սէվ և 3րմկ ֆի թանն
 Կրմիլ սիտին ֆլուրն
 լուարին
 ևս ֆլուրն
 դամասն
 պիկինն
 սայե այ սայէն
 պիլամն
 ֆալս դասն
 թու թուսնայն ֆի քանդին այսինքն 500 ուաթ ին
 թիպանն
 ֆի փիբուլն
 ապր շուան քաթ թիւն ֆի դաննէն

Տօնե Սրբոցն

Եւուրեւ
Տօնե

Չայիք

Արքայ

Արքայ

Հրովայեց

Եւուրեւ
Լուսինք

16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15

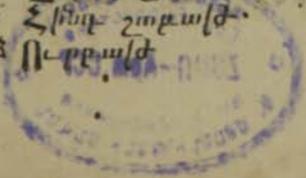
Բուին

Օգոստոս

19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17

1 ԴԿ Զինգ շաբաթ
2 Դձ Ուրբաթ
3 ԴԿ Շաբաթ
4 աձ Կիւրակի
5 աԿ Երկու շաբաթ
6 բձ Երեք շաբաթ
7 բԿ Չորեք շաբաթ
8 գձ Զինգ շաբաթ
9 ԴԿ Ուրբաթ
10 Դձ Շաբաթ
11 ԴԿ Կիւրակի
12 աձ Երկու շաբաթ
13 աԿ Երեք շաբաթ
14 բձ Չորեք շաբաթ
15 բԿ Զինգ շաբաթ
16 գձ Ուրբաթ
17 ԴԿ Զինգ շաբաթ

Կախահարցն և այլն
Պահ
Որդ և թուանց Սէյն Գրիգորի
Երրորդ
Մակարայեցւոցն Եղիազարու Քա
Երկուտասան Մարգարէիցն
Պահ
Սոփիայ և Երից դստերացն
Պահ
Աթանասի և Կիւրղի . և Գրի
Չորրորդ
Կիրակոսի և Զօղետայի . և այլն
Վահանայ գողթնացւոցն և այլն
Պահ
Եւսեփնէոսի և այլն
Պահ
Եփեսոսի Սէ Ժողովոյն 200 Հայ
Բարեկենդան Աճաճնի Պահոցն
Պահ
Պահ
Պահ
Պահ
Պահ
Պահ
Շողակաթ ին Սէյ Էջմիածնի
Սէ Աճաճնի Արամիոխանան

Այր ոմն կանախբի յազգաւ մտաբար 'ի յաւանն էլ լըբուր
ունե լով սէր ընդ այլ կնոջ ու մեք 'ի սիրահարութենէն
կցեալ ընդ լկափ կնոջն այն միակամ' և միախորհուրդ 'ի գեշերի
մտին 'ի տուն առն ըբռնեալ զկնոջն ամուսնացելոյ կապելով
խորադանա ընդ կոկորդն կախեցին նմա, և նովա հատին ըզ
խղճալի կեանն կնոջն յետ այնու գրացիք նոցա յայտնեցին անցքն
գաղաւորացն Մայրասիս և գաղաւորքն տապեցին արք որոնե լ
զնտա, և զկինն վաչի գտին և այժմ որոնեն կանու զազն և
ապա կատարե լ 'ի վերայ նոցա զպարտս օրինաց :

Թոյ պգի փ 'ի գեղջն վեփերի առ 'ի վաճառելոյ յիւսիսային
կողմն որոյ հափնէ 25 կանի 'ի նմա գոն պտքիկ :

2 հին շնուածք բնակելոյ

3 մեծ ջեհոր

1 լիճ այսինքն թլաւ

900 նարգի ծառ

100 ջաքի ծառ

200 նարնջի ծառ

300 ամբի ծառ

Տէրն այգոջն կամի վաճառել ովոր կամենայ գնելն ին կարել
յայտնել զկասն իւր Բոհանջան Բոհաննէսին և նա ծանուցանե
լոցէ զգինն այգւոյն, նա և պարտեն գիտեն ընթե բցողքն զն
այգին այն, նայն այգինէ զսր առաջ մտար Պօլակիլնէր լեալ :

